

POSTAL REGD.NO.PRAKASAM/16/2024-2026
REGD.NO. 37926/83
ESTABLISHED : 1983
నవంబర్ 2024
వెల - ₹ 10.00

సాయిబాబా

ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మాసపత్రిక

సంపుటి: 42 సంఛిక: 07

పూజ్య భరద్వాజ గురుదేవుల జన్మదినోత్సవము

08-11-2024 (తిథి - కార్తీక శుద్ధ సప్తమి)

ఈ నెల పండుగలు

నవంబర్ 01 - దీపావళి

నవంబర్ 02 - శ్రీ రంగన్న బాబు గారి ఆరాధన [తిథి - శార్దూక శుద్ధ పాడ్యమి]

నవంబర్ 06 - ఆవధూత శ్రీ నాంపల్లి బాబా ఆరాధన

నవంబర్ 08 - పూజ్య భరద్వాజ గురుదేవుల జన్మదినోత్సవము

[తిథి - శార్దూక శుద్ధ సప్తమి]

నవంబర్ 15 - శార్దూక పూర్ణిమ

శ్రీ సాయిబాబా మహాసమాధి చెందిన విజయదశమి పర్వదినాన్ని అక్టోబరు 12, శనివారం నాడు శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ దివ్య సన్నిధానములో భక్తిశ్రద్ధలతో జరుపుకున్నారు. ఈ సందర్భంగా గురుపుత్రులు శ్రీ ద్వారకనాథ్ జ్ఞానేశ్వర్ దంపతులు 108 రకముల మందార పువ్వులతో విశేష పూజ చేశారు.

సాధనలో ఎలా పురోగమించాలి?

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ

శ్రీ సాయి చరిత్రను పదేపదే పారాయణ చేసినవారికి, మొదటి పారాయణలో ఆశ్చర్యం కలిగించిన సంఘటనల పట్ల అదే భావాన్ని పాడుగునా నిలుపుకోవడం కష్టమవుతుంది. ఆ కారణంగా పారాయణ, పూజలో నిరుత్సాహం, అస్థిరత చోటుచేసుకుంటాయి. సృష్టిలోని ప్రతిదీ స్థిరంగా వుండక కాలగతిలో అటు పెరుగుతూనో, ఇటు తగ్గుతూనో వుంటుంది. ఈ విషయాన్ని గుర్తించి పారాయణలో నిరుత్సాహం కలగకుండా జాగ్రత్త పడకపోతే సాధన నిర్జీవం అవుతుంది.

ఇదే ప్రమాదం మహాత్ముల సన్నిధిలో యెక్కువ కాలం ఉన్నవారికి కూడా యెదురవుతుంది. వారు మహాత్ములన్న అభిప్రాయాన్ని పాడుగునా నిలుపుకోవడం కష్టమవుతుంది. వారిలోని దివ్యత్వాన్ని గుర్తించే సామర్థ్యం క్రమేపీ తగ్గి, వారిని కూడా సాటి మానవునిగా భ్రమించే ప్రమాదం వుంది. ఆ కారణంగానే శ్రీసాయితో ఎంతో చనువు అనుభవించిన శ్యామా శ్రీసాయి శరీరులై వుండగా వారిలోని దివ్యత్వాన్ని గుర్తించలేకపోయానని వాపోయాడు.

సాధన సజీవంగా సాగాలంటే ప్రకృతిలోని ప్రతి అంశాన్ని నిశితంగా పరిశీలిస్తూ యీ సృష్టిని నడిపిస్తున్న శక్తిని గురించి ఆలోచిస్తూ వుండాలి. ఈ యోచన అద్భుతమైన అనేక సృష్టి రహస్యాలను బహిర్గతం చేస్తూ ఆశ్చర్యకరమైన సృష్టి తత్వాన్ని దర్శింపజేస్తుంది. చెట్టు నుండి పండు రాలి పడినప్పుడు మనకు యేమీ అనిపించదు. కానీ యిది న్యూటన్ వంటి మేధావిని ఆలోచింపజేసి వారి ప్రజ్ఞను మేల్కొల్పి సకల మానవాళికి మేలు చేకూర్చే అనేక విజ్ఞాన శాస్త్ర సూత్రాలు కనుగొనేలా చేసింది. అలాగే రోగగ్రస్తులనూ, వృద్ధులనూ, శవాలనూ నిత్యం చూస్తున్నా మనకు యేమీ అనిపించదు. కానీ యివి బుద్ధునిలో యోచన రేకెత్తించి సర్వ మానవాళిని దుఃఖ విముక్తులను చేయగల మార్గదర్శక సూత్రాలను తపస్సు చేసి కనుగొనేలాగా పురిగొల్పాయి.

సృష్టిలోని ప్రతి అంశాన్ని అదే మొదటిసారిగా

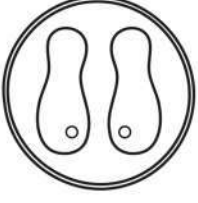
చూస్తున్నంత కుతూహలంగా పరిశీలించడం నేర్చుకుంటే సాధన నిత్యనూతనంగా, సజీవంగా, సంతోషప్రదంగా వుంటుంది. ఒక గ్రామానికి మొదటిసారిగా వెళ్ళినప్పుడు మనం అక్కడి భవనాలను, పార్కులను కుతూహలంగా పరిశీలిస్తాం. అదే కొంతకాలం అక్కడ గడిపాక మనకు అవసరం వుండే వాటిని మాత్రమే గుర్తుంచుకుని మిగిలిన వాటిని విస్మరిస్తాం. పరిచయం పెరగటం వల్ల సంభవించే ప్రమాదం యిది. మన సాధనను యీ ప్రమాదం నుండి రక్షించుకోకపోతే పూజ, పారాయణలు తృప్తి శాంతులను యివ్వక క్రమేపి విసుగు పుట్టిస్తాయి.

పరిశీలనాత్మకుడైన సాధకునకు సృష్టిలోని ప్రతి అంశము సద్గురువై బోధిస్తుంది వాస్తవానికి యీ కనిపించేదంతా తన రూపమేనని సద్గురువు అనుభవాన్ని యిస్తాడు. ఈ అనుభవాన్ని జాగ్రత్తగా గుర్తించడమే నిజమైన సాధన.

మనం 'గురు బ్రహ్మ' శ్లోకాన్ని నిత్యం పఠిస్తాము. బ్రహ్మ, విష్ణు, శివులను మనం ఎప్పుడూ చూడలేదు. వారెవరో మనకు తెలియదు. కాబట్టి యీ ధ్యాన శ్లోకాన్ని పఠించినప్పుడు మనకు యే అనుభూతి కలగదు. అట్లుగాక నిరంతరం యీ జగత్తును ఆవిర్భవింప చేస్తున్న దానిని బ్రహ్మ తత్వంగాను, ఈ జగత్తును ఒకే రీతిలో నిలిపి ఉంచేదాన్ని విష్ణు తత్వంగా, ప్రతిక్షణం జగత్తులోని సమస్తాన్ని నశింపజేసేదాన్ని శివ తత్వంగాను, యీ మూడు తత్వాలు యే మూలశక్తి వల్ల పనిచేస్తాయో దాన్ని పరబ్రహ్మగాను గుర్తిస్తే, గురుబ్రహ్మ శ్లోకము అర్థవంతమై, ధ్యానం సంతోషప్రదం అవుతుంది. మన కంటి రెప్పలాడేది కూడా యీ మూలశక్తి కారణంగానేనని గుర్తుంచుకోవాలి. ఈ ఒక్క విషయాన్ని గుర్తుంచుకుంటే మనకు పరమార్థం లభిస్తుంది.

కరెంటు పోయినప్పుడు చేతిలోని బెడ్ లాంప్ ఆరిపోకుండా జాగ్రత్తపడితే దాని సహాయంతో అగ్గిపెట్టె, కొవ్వొత్తులు అన్నింటిని వెతుక్కోవచ్చు. ఈ ల్యాంప్ మన

మిగతా 29వ పేజీలో

సాయిబాబా

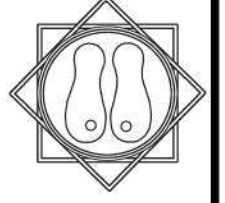
ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మాసపత్రిక

OFFICIAL ORGAN OF SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

సంపుటి:42

నవంబర్ - 2024

సంచిక:07

పరమపూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగారిచే స్థాపించబడిన ఏకైక పత్రిక, మన "సాయిబాబా"

విషయ సూచిక

01.	సాధనలో ఎలా పురోగమించాలి?	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	03
02.	పరిపూర్ణ	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	05
03.	వంతెన మీద ఎవరూ ఇల్లు కట్టుకోరు	పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ	07
04.	మాతృదేవి స్మృతులు	శ్రీమతి కల్పవల్లి	10
05.	మాతృదేవి జన్మదినోత్సవ వేడుకలు	శ్రీమతి టి. పద్మావతి	11
06.	వార్తాలాపము	శ్రీమతి అడిదం వేదవతి	15
07.	బుద్ధ ధ్యాన హృదయము	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	18
08.	భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ	శ్రీమతి శ్రీదేవి	20
09.	శ్రీశ్రీశ్రీ మాతా ఆనందమయి జీవితం మరియు బోధలు	శ్రీమతి శ్రీదేవి	23
10.	ద్వారకామాయి అనుభవమండపము	డా॥ తుంగతుర్తి శేషగిరిరావు	25
11.	ఆచార్యుని అద్భుత లీలలు	శ్రీ వెంకారెడ్డి	28

చిరునామా

Sri Manga Bharadwaja Trust,
Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar,
Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 500068
Phone No. +91 - 74160 41550
www.saibharadwaja.org

చీఫ్ ఎడిటర్: డా॥ ఆర్.ఎస్. శశిధర్, పిహెచ్. డి

చందా వివరములు

విడి ప్రతి : ₹ 10-00

సంవత్సర చందా : ₹100-00

వలిప్రశ్న

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ

ప్రశ్న :- శ్రీ శిరిడి సాయిబాబాగారు రూపాయల కట్టలు కుమ్మరించినప్పుడు (సాయిబాబా పత్రిక అక్టోబర్ 16, 1983) తత్ప్రతికాభిపతతులు పోషకుల కొఱకు ప్రాకులాడుట ఎందుకు? ముందు తెలుగుదేశపు సత్యాన్వేషకులందరూ శాంత్యన్వేషణ సాగించవలసి యున్నది మహాశయా ?

- కె.పి. రావు, మల్కాజిగిరి

జవాబు :- పత్రికలను గానీ, సాహిత్యమును గాని చదివి ఆనందించగలగాలంటే, ముందు సహృదయత కావాలి. ఒక వాక్యంలో నవరసాలు పోషించబడినప్పుడు, ఏదో ఒక రూపము అందులో వున్నదని భ్రమించటం సహృదయతకాదు. అలాగే 'సాయిబాబా' పత్రికలోని యితర శీర్షికలతోపాటే, పైన మీరు తెల్పిన సాయిలీల కూడ ఉన్నదని మీరు గుర్తించాలి. మా సంపాదకీయములు, ఇతర వ్యాసములు, మా గ్రంథములు, సంచికలోని (జనవరి 16, 1984) గ్రంథసమీక్ష చూచిన మీ ప్రశ్నలోని లోపము మీ కర్థమవగలదు. జీవితంలో ఎప్పుడైనా అత్యవసరమైనప్పుడు ఎవరైనా సహృదయులు, ఒక వ్యక్తికి సహకరించారంటే అర్థం, వారు జీవితాంతం పాడుగునా, కూర్చోపెట్టి మేపుతారని అర్థం గాదు. అలానే జీవితాంతం మేపారంటే అత్యవసరమైనప్పుడు సహకరించరనిగాదు. ఇందులో ఏ ఒక్క మాటను మాత్రమే అంటిపెట్టుకోడం విజ్ఞత కాదు. ఆ కారణంగా రెండవ దానిని నిరాకరించడము మానవత్వము కాదు. భక్తులకత్యవసరమైనప్పుడు సాయి సహకరించేమాట వాస్తవమన్నదానికి లక్షలాది

నిదర్శనాలున్నాయి. ఆయన లీలలన్నీ మన విజ్ఞత అనే కత్తిపీటకు లోకువ అనుకోవడంకూడా విజ్ఞతగాదు. తల్లి అప్పుడప్పుడు బిడ్డను ముద్దాడినంతమాత్రాన జీవితాంతం, తిండి, తిప్పలకు యత్నించని అప్రయోజకుడిగా అతడిని ముద్దులతో ముంచెత్తుతుంటుందనడం విజ్ఞతా? మన అభిప్రాయాలకు, కొలత బద్ధలకు బంధీలమై ఒక మూల భక్తులు చేస్తున్న కృషికి మెచ్చి ప్రోత్సాహంగా ఆ శ్రీగురుడు ప్రదర్శించిన లీలను విచారణ బోనెక్కించడంలో మన దురహంకారమే బోనెక్కుతుంది. ఎంతటి మేధావికైనా, ఎవరి ప్రత్యక్షానుభవాన్ని, ఏ మెట్ట వేదాంతపు సూత్రాల త్రాసులోను తూచే హక్కు, జీవితము సృష్టి యివ్వవు. ఆ లీలలను ప్రదర్శించినంత మాత్రాన తక్కిన సద్ధర్మాన్వేషణాత్మకమైన వ్యాసాలను ప్రచురిస్తున్న సంగతి మరచి వేసిన ప్రశ్న యిది.

దేవుని గూర్చిన సత్యశోధనము ప్రతి జీవి తనకు చేతనైన స్థాయిలో చేసి, తమ కవసరమైన, అందిన సమాధానాలను పొందుతుంది. వారు పొందే సమాధానాలు వారికి సమాధానాలైతే చాలు మనకు కానవసరంలేదు. ప్రతి ఒక్కరి అన్వేషణా మనకు నచ్చిన రీతినే సాగాలని, ప్రతి

ఒక్కరికి లభించే సమాధానము మనకంగీకారయోగ్యంగా వుండాలనడానికి మనమేమన్నా మానవజాతి యంతటికి భగవంతుని తరపున వకాల్తా పుచ్చుకున్నామా ? ఇది ఆధునిక అహంకారం గాదా? మానవులందరమూ మన అన్వేషణా రీతులను, ఫలితాలను సాటివారితో పంచుకోడం మానవత్వం. అదే యీ పత్రికద్వారా ఆ భక్తులు గూడ చేస్తున్నారని గుర్తించాలి.

ఈ పత్రిక వ్యవస్థాపన వెనుక నుండే మా దృక్పథమేమో 'శ్రీ సాయిబాబా జీవిత చరిత్ర', 'శ్రీసాయి ప్రబోధామృతము', 'మతం ఎందుకు', 'పురుషసూక్త రహస్యము' వంటి మా ప్రచురణలు చూస్తే తెలుస్తుంది. అవి చూస్తే మీరీ ప్రశ్నవేయరు. ఏ సంస్థ ప్రచురించే ఏ విషయమైనా దాని మూలసిద్ధాంత పరిధిలోంచి చూస్తేగాని సరిగా బోధపడే అవకాశంలేదు. లేకుంటే ఏ ఒక్క ప్రశ్నకు సంబంధించిన వివరమంతా, ఒక వ్యాసంలోనో, సంచికలోనో, సమాధానంలోనో, లభ్యమవ్వజాలదని, కొంచెం యోచిస్తే గాని తెలియదు. ఒక వ్యక్తి పల్కిన ఏ మాటగాని, చేసిన ఏ పనిగాని, ఆ వ్యక్తి యొక్క తత్వం మొత్తాన్ని, వారితో మనకు గల యావత్ పరిచయం దృష్ట్యా చూస్తేగానీ సరిగా అర్థం

కాదుగదా! అలాగే యిదీను.

అయినా అడిగారు గనుక ఒక్కమాట! వాస్తవానికి మాకందరికీ ఎప్పుడు క్లిష్టమైన పరిస్థితి ఏర్పడినా, శ్రీ సాయి అలానే సహకరిస్తున్నారు. జీవితంలో ఆత్మీయులులాగా! మిగిలినప్పుడు మా శక్తి సామర్థ్యాల మీద నడవనిస్తున్నారు - మరలా జీవితంలో మన ఆత్మీయులు చేసినట్లే. కొందరు కోరకనే పత్రికకు సహకార మందించబట్టే, ఆరంభించగల్గొము. అందుకు అర్హులమవడానికి మా శాయశక్తులా కృషి చేస్తున్నాము. సాయి ఒక్కరే అవసరమైన సహాయమల్లా మాకందిస్తుంటే, పత్రిక ద్వారా అమూల్య విషయాలందుకొనే చదువరులు మాతో సహకరించాలని, అసమర్థులుగా వుండిపోరాదని, సాయి సంకల్పం గనుక, వారి సహకారాన్ని కూడా కోరి, వారి ప్రాథమిక కర్తవ్యాన్ని వారికి గుర్తు చేయవలసిన మా బాధ్యతను నిర్వహించడానికే, మేము అలా సహకారం కోరుతున్నామని గుర్తించండి. చదువరులలో 'శాంత్యాన్వేషణ' ను పురికొల్పి, సహకరించడానికి, మేము చేస్తున్న కృషికి, మీరు చేయవలసిన కర్తవ్యాన్ని గూడ గుర్తిస్తే సంతోషము. ●

సాయి సూక్తి

“సదా నన్ను ప్రేమతో తలచుకుంటూ వుండు. అంతులేని ఆనందం లభిస్తుంది.”

ఆచార్య విణి

“ఈ తలచుకోవటం అనేక రకాలు. కోరికలు తీర్చమనో, లేక తాననుకొన్నది కావాలనో బాబాను తలచడం. అలా కాక 'ఆయన నన్ను సదా వెంట వుండి కాపాడుతూ వున్నాడు, నా రక్షకుడు, ఆయన లేక నేను లేను' అని చింతించడం నిజమైన భక్తియోగ పరాకాష్ఠ. గాయం మానినా కూడా భాగోజి సాయి చేతికి నూనె రాసి ఆకు కట్టడంలోని అంతరార్థము ఇదే! అట్టి ప్రేమ భావమే భక్తి యోగంలో పరాకాష్ఠత చెందిన భక్తుని హృదయ నివేదన.”

(అక్టోబరు 2011 సాయిబాబా మాసపత్రిక నుండి)

వంతెన మీద ఎవరూ ఇల్లు కట్టుకోరు

పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ

“వం తెన మీద ఎవరూ ఇల్లు కట్టుకోరు” - పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి మహత్తరమైన సూక్తి. ఇటువంటి సూక్తి ఇంతవరకూ ఎవరూ చెప్పలేదేమో! కారణం జీవిత సత్యమంతా అందులో ఇమిడి వుంది.

‘వంతెన’ - దేనినైనా దాటడానికి మాత్రమే ఉపయోగిస్తాము. దీనికి మరొక అర్థం అతిక్రమించడమని కూడా చెప్పుకోవచ్చు.

మానవ జీవితమే వంతెన. దీని ద్వారా జన్మపరంపరలను అతిక్రమించవచ్చు. అలా అతిక్రమించడానికి ఉపయోగపడే పరికరం ఈ జన్మ. ఈ పరికరంతో అతిక్రమించాలి కూడా. కారణం ఇట్టి అవకాశం మరే జన్మ ఎత్తినా రాదు.

అసలు స్వంత ఇల్లు ఎందుకు కట్టుకుంటాము? మనది అనేది మనకొకటి ఎప్పుటికీ ఉండాలని. అలాగే మన స్వంతంగా మనకు వుండాలని పాలాలు, స్థలాలు, నగలు, నాణ్యాలు, భార్యాబిడ్డలు మొదలైన వాటినిన్నింటినో సమకూర్చుకుంటాము. అవన్నీ సమకూర్చుకోవడానికి ఎన్నో ప్రయత్నాలు చేస్తాము. చివరకు అన్నీ వదిలి వెళ్ళిపోతాము.

అయితే ‘జీవించి వున్నంతకాలం వాటిని సుఖంగా అనుభవిస్తూనే వున్నాం కదా?’ అని మనకనిపించవచ్చు. ‘సుఖంగా’ అనే మాటకు అర్థమేమిటి? భర్తను లేక భార్యను, బిడ్డలను, పొందినప్పటికీ, ఇల్లు, వాకిలి, నగానట్రా సంపాదించుకున్నప్పటికీ మనం సుఖంగా వుండగలుగుతున్నామా? లేక ఇవన్నీ మనకు వున్నాయనే

తృప్తిని మనం పూర్తిగా పొందగలుగుతున్నామా? ఇంకా ఏదో పొందాలన్న ఆశ లేక అసంతృప్తి లేకుండా వున్నాయా? ఈ విషయం కొంచెం ఆలోచిస్తే మనకే అర్థమౌతుంది.

అంటే ఇక్కడ అన్నీ వదులుకుని జీవించాలా? అని మనకనిపించవచ్చు. అలా అని కాదు. ఇక్కడ సుఖశాంతులతో వుండాలనుకోవడం సమంజసమే. వాటికోసం ప్రయత్నించడమూ సమంజసమే. అందుకోసం ఇల్లువాకిలి, భార్యాపిల్లలు కావాలనుకోవడం కూడా తప్పుకాదు. కానీ వాటి ద్వారా సుఖశాంతులు పొందగలుగుతున్నామా? అన్నది ప్రశ్న. అవి కావాలనుకోవడంలో సుఖశాంతులను కోల్పోవడం ఒక ఎత్తైతే, ఇవి ఉన్నా కూడా సుఖశాంతులు లేకుండా వుండడం మరొక ఎత్తు.

వీటన్నింటికీ మూలకారణం ఏమిటి? మనం రాగద్వేషాదులలో చిక్కి వాటికి సంబంధించిన మానసిక, శారీరక క్రియలలో కొట్టుకుపోవడం. దాని పర్యవసానమే అశాంతి. దాని పర్యవసానమే జన్మపరంపరలు. ఎన్ని జన్మలెత్తినా ఈ అశాంతి తరగడమంటూవుండదు - పెరగడమే తప్ప. ఈ అశాంతికి కారణం ద్వేషమే కానక్కరలేదు, రాగము కూడా అవ్వవచ్చు. ఈ రాగద్వేషాదులకు అనేకానేక కారణాలు. అనేకానేక పర్యవసానాలు. వీటితో మనిషి ఎవడి స్థాయిలో వాడు అతలాకుతలమైపోతాడు. దానినుంచి బయటపడనూ లేడు. శాంతిగా వుండనూలేడు. బయటపడడానికి పరిష్కార మార్గం గూడా తెలియక, గమ్యం లేక, కోటానుకోట్ల

జన్మలెత్తుతూ సుఖదుఃఖాలను అనుభవిస్తూ వుంటాడు. దీనికి అంతెక్కెడ? మరి ఈ అశాంతి తీరేదెలా?

అందుకని శాంతిని పొందడానికి మార్గం తెలుసుకోవాలి. మానవజన్మకు మూలమేమిటో తెలుసుకోవాలి. అసలు వంతెనమీద ఇల్లు కట్టుకోవాలనుకోవడమంటే ఏమిటన్నమాట? వంతెన మీదనుంచి దాటి పోకుండా అక్కడే ఎప్పటికీ వుండి పోవాలని అనుకుంటున్నాడన్నమాట. అలాగే మానవజీవితమనే వంతెన మీద “జన్మపరంపరలను దాటిపోకుండా ఎప్పటికీ ఇక్కడే అనేక జన్మలెత్తుతూ వుండాలనుకోవడమన్నమాట. ‘ఏమి? ఎన్ని జన్మలైనా ఎత్తవచ్చు. అన్ని విధాలా సుఖపడే జన్మ రావచ్చు కదా! అప్పుడిక్కడే సుఖశాంతులతో వుండవచ్చు కదా!’ అనిపించవచ్చు. అది నిజమే గాని సుఖశాంతులతో కూడిన జీవితము రావాలంటే ఏమి చేయాలి? అందుకు మన పెద్దలు ఏమి చెప్పారు? ఆ సుఖశాంతుల కోసం మనం పూజించే దేవతలు, ఆరాధించే మహాత్ములు ఏమి చెబుతున్నారు? వాటి గురించి ఆలోచించి ఆచరించడానికి ప్రయత్నించినప్పుడే సుఖశాంతులు పొందగలుగుతాము.

మనం దేనినైనా మన ఇష్టాయిష్టాలనుసరించే చేస్తుంటాము. ఒక పని ఇష్టమున్నది, చేయాలనుకుంటాము. మరొకటి ఇష్టం లేదు, చేయాలని వుండదు. అలాగే మాటలు, మిగతా అన్ని విషయాలు కూడా. అయితే మనకు ఇతరులతో సంబంధము వుంది గనుక, వారికీ ఇష్టాయిష్టాలు వుంటాయి గనుక, మన ఇష్టాయిష్టాల -- ప్రకారం ప్రవర్తించడానికి అన్నింటిలోనూ అవకాశం వుండదు. అక్కడే వస్తుంది అశాంతి. పోనీ అవతలివారి ఇష్టాయిష్టాల ప్రకారం పోదామంటే అవి సరియైనవని మనకనిపించదు. కనుక చేయాలనిపించదు. కనుక బాహ్యంగా ఘర్షణ పడినా పడకపోయినా మానసికంగా ఘర్షణ తప్పదు. అదే అశాంతికి కారణం. మరి దీనిని అధిగమించడమెలా?

దీనికి పరిష్కార మార్గాలు పెద్దలు అనేక విధాలుగా చెప్పారు. ఏ మార్గం ప్రకారం చూసినా మన ఇష్టాలను వదులుకోక తప్పదు. అంటే ఇష్టాయిష్టాలు

వదులుకుంటే గాని శాంతి రాదన్నమాట. ‘ఇష్టాయిష్టాలను వదులుకుంటే ఇక జీవిత మేముంది? ప్రతిదీ అవతలివారి ఇష్టం ప్రకారం చేస్తూ పోవడమేనా?’ అని అనిపించక తప్పదు.

ఇక్కడ ఇష్టాయిష్టాలను వదులుకోవడమంటే మనకేమీ వద్దని అనుకోవడం కాదు. మనకిష్టమైనవి సంభవించినా, ఇష్టం లేనివి చేయవలసి వచ్చినా, అది మన కర్మ ఫలితంగా వచ్చిందనో లేక భగవంతుడు ప్రసాదించినదనో తలచినట్లైతే వాటి పట్ల సంతోషమూ, బాధా కలుగడము జరుగదు.

అప్పుడు సుఖాలకు పొంగకపోవడమూ, దుఃఖాలకు క్రుంగక పోవడమూ జరుగుతుంది. తరువాత అన్నింటిపట్ల నిర్లిప్త భావం కలుగుతుంది. ‘నిర్లిప్తత’ అంటే జడత్వము కాదు, శాంతిని పొందడం. అప్పుడు మనం కర్తవ్యాన్ని నిర్వృత్తిస్తూ ఫలితాలపట్ల నిర్లిప్తులమై వుంటాము. అందువలన శాంతిని పొందుతాము.

ఈ ప్రపంచంలో ఏదీ శాశ్వతము కాదు. అన్నీ కాలగర్భంలో కలిసిపోవలసిందే. ఎందరో

రాజులొచ్చారు, రాజ్యాలకోసం కొట్టుకున్నారు, ఏలారు, పోయారు. అలాగే ఎన్నో కోటానుకోట్ల మానవులు మనలాగే వచ్చారు. అనేక కోరికలతో సుఖదుఃఖాలకు, రాగద్వేషాదులకు లోనైనారు. తగవులు పడ్డారు, గెలిచారు, ఓడారు. తప్పుకోలేని అశాంతితోనే మరణించారు. నేడు మనమూ అంతే.

పది సంవత్సరాల క్రితం ఉన్న సుఖదుఃఖాలను తలచుకుంటే అవి ఎంతఅశాశ్వతాలో అర్థమౌతుంది. కొన్ని సుఖాలను పొందినా, దుఃఖాలవలన

వచ్చే అశాంతి ఎక్కువ. అంటే తను కావాలనుకున్నదానిని పొందలేకపోవడము, ఇతరులతో నిత్యజీవితంలో వచ్చే చిన్నా, పెద్దా వైషమ్యాలు, తగువులు, మాట పట్టింపులు - వీటన్నింటితో కాలం ఎలా గడిచిపోయిందో సరిగా ఆలోచిస్తే మనకే అర్థమౌతుంది. మనమెంత అజ్ఞానంలో వున్నామో! శాశ్వతమైన శాంతిని పొందే మార్గం కనులముందు కనిపిస్తున్నా దానివైపు కన్నెత్తినా చూడకుండా ఎలా రాగద్వేషాదులలో అలమటిస్తున్నామో!

అందుకే కాబోలు మనకోసం మహాత్ములు మన అజ్ఞానాన్ని చూసి ఎంతో ఆవేదన పడతారు, అవతరిస్తారు. దానిని పోగొట్టుకోవడానికి ఎన్నో, ఎన్నెన్నో మార్గాలను చెబుతారు, చూపిస్తారు, ఆచరిస్తారు కూడా. జడ్డ తనకు పనికిరానిదానికోసం ఏడుస్తుంటే వద్దని ఎంతగా నచ్చచెప్పాలని తల్లి ఆరాటపడుతుందో, మంచిదానిని ఇవ్వడానికి ఎంతగా ప్రయత్నిస్తుందో అలాగే మహాత్ములుకూడా మన శ్రేయస్సుకోసం పాటుపడుతూనే వుంటారు. కానీ మనమే ఇది శాశ్వతమని భ్రమించి అశాంతిలో ఇంకా ఇంకా కూరుకుపోతుంటాము. కానీ తల్లివలెనే మహాత్ములుకూడా వాళ్ళ ప్రయత్నం వారు మానుకోరు. అలాంటివారే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు.

మనం శాంతిని ఎలా పొందాలోనన్నదానికి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి జీవితమే ఉదాహరణ. ఆయన తమ జీవితంలో చిన్నప్పుడే ఎన్నో కష్టాలను అనుభవించారు. ఈ దుఃఖవిముక్తికి మార్గాన్ని తీవ్ర అన్వేషణతో, తీవ్ర సాధనచేసి కనుగొన్నారు. తరువాత సాయినాథుని అనుగ్రహం పొందాక తాను పొందిన శాంతిని అందరికీ తెలియజేయాలన్న తపనతో ప్రచార కార్యక్రమం చేపట్టారు. నిజమైన ఆధ్యాత్మికత ఎలా వుంటుందో, నిజమైన మహాత్ములు ఎలా వుంటారో తెలియజెప్పడానికి తమ శాయశక్తులా ఉద్యమించారు. ఆ ప్రయత్నంలో ఆయన నకిలీ ఆధ్యాత్మికతవైపు నుంచి, పచ్చి లౌకికులవైపు నుంచీ గూడ అనేక విధాలుగా ప్రతిఘటనలను ఎదుర్కొన్నారు. అంతేగాక ఆర్థిక సమస్యలు, ఆధ్యాత్మిక సమస్యలు కుటుంబ సమస్యలు, సామాజిక సమస్యలు - ఎన్నింటినో వారెదుర్కొన్నారు. అయినా ఎప్పుడూ ఆయన ధైర్యాన్ని, ఆత్మవిశ్వాసాన్ని కోల్పోలేదు. తాను నమ్మిన సత్యం పట్ల, నమ్ముకున్న సాయినాథుని పట్ల విశ్వాసాన్ని విడనాడలేదు. తన కర్తవ్యాన్ని తాను నిర్వర్తించుకుంటూ తన మార్గాన తను ముందుకు నడిచారు. తనను గురువుగా,

గొప్ప ఆధ్యాత్మిక వేత్తగా కొందరు ప్రశంసించినా, మరిక విధంగా నిరసించినా ఆయన పొంగక, కృంగక ఒకేవిధంగా వున్నారు. భగవంతుని పట్ల విశ్వాసమన్నా, కర్మ సిద్ధాంతం పట్ల విశ్వాసమన్నా అదే. ఆయనకు వంతెన మీద ఇల్లు కట్టుకోవాలనుకోవడం ఎంతటి తెలివితక్కువతనమో తెలుసు. అందుకే ఆయన వంతెనను దాటి ఆవలి తీరానికి చేరారు. అంతులేని ప్రశాంతతను, ఆనందాన్ని అనుభవించారు. దానిని అందరికీ పంచాలని ప్రయత్నించారు. అందుకే మనము ఆయననే ఆదర్శంగా తీసుకోవచ్చు, తీసుకోవాలి కూడా. మాటలు చెప్పడం సులభం, ఆచరించడమే కష్టం. అయినా ఈ దుఃఖ సాగరాన్ని దాటాలంటే ఆచరించక తప్పదు.

ఆయన మన మంచి కోసం చెప్పని విషయం లేదు, చేయని ప్రయత్నమూ లేదు. అశాంతికి దూరమవడానికి వచ్చే అవరోధాలను ఎలా తొలగించుకోవాలో చెప్పడమేగాక, శాంతిని పొందే మార్గాలు కూడా ఎన్నో తెలియజేశారు. వాటిలో ఒకటి 'వంతెన మీద ఎవరూ ఇల్లు కట్టుకోరు' అన్న సూక్తి. ఆయన చెప్పిన ఈ సూక్తిలో ఎన్నెన్ని అర్థాలున్నాయో! "ఈ ప్రపంచమంతా నశించిపోయేదే. ఏదీ ఇక్కడ నిలువదు. మరి నువ్వెందుకు నిలుస్తావని అనుకుంటున్నావు? ఇక్కడ ఎన్ని జన్మలెత్తినా, శాంతి కోసం వెంపర్లాడుతూ అశాంతితో వుగ్గవలసినదే. ఎన్ని జన్మలెత్తినా అశాంతి వున్నప్పుడు ఎన్ని జన్మలైనా ఎంతాలని ఎందుకు కోరుకుంటున్నావు? శాశ్వతానందాన్ని పొందాలని ఎందుకు అనుకోవడం లేదు? ఎండమావులను చూసి నీళ్ళని భ్రమపడుతూ దానివల్ల దాహం తీరాలని ఎందుకు పరుగులిడతావు? ఇదిగో చూడు! నిన్ను ఈ దుఃఖసాగరం నుంచి దాటించడానికి సాయినాథుని సిద్ధంగా వున్నారు. ఆయనను పట్టుకుని ఈ వంతెనను దాటిపో. అపారమైన శాంతిని పొందు" అని ఆయన ఉద్బోధిస్తున్నారు.

ఇక ఆలస్యమెందుకు? పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి 75వ జన్మదిన కృతజ్ఞతా మహోత్సవ సందర్భంగా మనం ఈ రాగద్వేషాదుల వలయం నుండి తప్పుకునే ప్రయత్నం చేద్దాం. వాటికి వచ్చే అవరోధాలనుంచి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఏమి చెప్పారో వారి గ్రంథాల పారాయణ ద్వారా, ప్రవచనాలద్వారా తెలుసుకుని ఆచరించడానికి ప్రయత్నిద్దాం. ఈ వంతెనను దాటే ప్రయత్నం చేద్దాం. అట్టి సంకల్పాన్ని దృఢంగా నిలుపుకోవడంకన్నా ఆయనకు మనం చెప్పుకునే కృతజ్ఞత మరేమున్నది? ●

మాతృదేవి స్మృతులు

శ్రీమతి కల్పవల్లి

పూజ్యశ్రీ అలివేలుమంగమ్మతల్లి లీలావైభవాన్ని ఏలూరుకి చెందిన శ్రీమతి కల్పవల్లిగారు ఈవిధంగా తెలియచేస్తున్నారు.

నేను పూజ్యశ్రీ అమ్మగారిని హైదరాబాదులో గోటేటి ఫంక్షన్ హాలులో శ్రీ సాయిమాస్టర్ నిత్యసత్సవ్రతం సందర్భంగా దర్శించుకున్నాను. ఆ తరువాత వారి భౌతిక దర్శనం లభించలేదు.

పూజ్యశ్రీ అమ్మగారి సమాధి అనంతరం సేవ చేయడానికి గుమ్మళంపాడులోని వారి సన్నిధానానికి వెళ్ళాము. ఒక మధ్యాహ్నం మేము కాఫీ నివేదన చేయడానికి భక్తనివాస్ నుంచి బయలుదేరే సమయానికి బాగా మబ్బువేసింది. మేము పూజ్యశ్రీ అమ్మగారి సన్నిధి చేరే దాకా బాగానే వుంది కానీ, అక్కడకు చేరాక బాగా పెద్ద వర్షం పడింది. కాఫీ నివేదనకి ముందు మంచి నీళ్లు పెట్టడానికి గ్లాసులు కడగవలసి వచ్చింది. తడిసిపోయినా ఫరవాలేదనుకుని వెనకవైపు గ్లాసులు కడగడానికి వెళ్లి ఆశ్చర్యపోయాను. అక్కడ ఒక్క చుక్క కూడా వర్షం పడటం లేదు! పైన ఆచ్ఛాదన కూడా లేదు! కానీ నాలుగడుగుల దూరంలో నాకు కనబడుతూనే వర్షం పడుతోంది! మరలా పూజ్యశ్రీ అమ్మగారి పైన రేకులు చప్పుడయ్యేలాగా వర్షం పడుతోంది! నాకు నోటమాట రాలేదు. ఈలోపు నాతోపాటు సేవచేసే రాజ్యలక్ష్మిగారు వెనుకవైపుకి వచ్చారు. ఆమె కూడా యీ లీల చూసి ఆశ్చర్యపోయారు. ఆమె ఒక అడుగు ముందుకు వేసి డ్రమ్ము దగ్గరకు వెళ్లి ప్లేటు కడిగారు. అక్కడ కూడా ఒక్కచుక్క వర్షం లేదు! మేమిద్దరమూ మాకు కొంచెము దూరంలో జోరుగా వర్షం పడటం చూసి ఆశ్చర్యపోయాము. ప్రకృతి శక్తులు జగన్మాత అయిన పూజ్యశ్రీ అమ్మగారిని సేవిస్తూ వుంటాయని అర్థమైంది.

ఇంకొకరోజు మధ్యాహ్నం నివేదన సమర్పించేముందు రాజ్యలక్ష్మిగారు పూజ్యశ్రీ అమ్మగారికి ఎదురుగా చాప వేసి

నాలుగు గ్లాసులలో మంచి నీళ్లు నింపి, మూతలు పెట్టాక అందరమూ నివేదన తేవడానికి వెళ్ళాము. తీరా నివేదన తెచ్చాక గ్లాసులు మూతలు తీసి చూస్తే, ఒక గ్లాసు ఖాళీగా వుంది! అడుగున రెండు మూడు చెంచాల నీళ్లుంటాయి అంతే! నాకు భయమేసింది. రాజ్యలక్ష్మిగారు, “నేను అన్ని గ్లాసులలో నీళ్లు నింపి వచ్చాను. మరి ఒక గ్లాసులో నీళ్లు ఎలా ఖాళీ అయ్యాయి?” అన్నారు. ఆమె సేవ చాలా శ్రద్ధగా చేస్తారు. ఆ విషయంలో ఏ మాత్రమూ నాకు సందేహము లేదు. అయితే ఈ విషయం ఎవరికీ చెప్పలేదు. ఆ ముగ్గురు మహాత్ములలో ఎవరో ఒకరు మేము వచ్చేలోపే మంచి నీళ్లు తాగి వుండాలి!

సేవనుంచి తిరిగివచ్చిన తరువాత ఒక గురుబంధువుతో ఈ లీలని చెప్పే, “మనం నివేదన సమయంలోనూ, రాత్రి సమయంలోనూ మంచి నీళ్లు సమర్పిస్తున్నాము. ఇది వేసవికాలము కనుక మిగిలిన సమయాలలో కూడా దాహం వేస్తుంది కదా? మనము మధ్యలో కూడా చాలాసార్లు మంచి నీళ్లు త్రాగుతాము కదా? అందువల్ల ఈ లీల చూపించి వుంటారు” అని చెప్పారు. ఆ తరువాతనుంచి రోజంతా వారికి త్రాగడానికి మంచి నీళ్లు ఏర్పాటు చేయడం జరిగింది.

ఇలా సేవలో వున్నవారికి ఎన్నో లీలలను, బోధలను పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు అనుగ్రహించారు. పూజ్యశ్రీ అమ్మగారిని సశరీరంగా చూడలేదని కాని, సేవ చేయలేదని కానీ బాధపడేవారందరికీ వారు నిత్యసత్సవ్రత, అందరికీ తమ సేవాభాగ్యాన్ని ప్రసాదిస్తున్న మాతృదేవి ఎంతటి కరుణామూర్తులో కదా! మనవైపునుంచి ఎంత తపన వుంటే అక్కడ పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు అంతగా పలుకుతున్నారు.

ప్రతిసారి మరింత భక్తిశ్రద్ధలతో సేవ చేసుకునే భాగ్యాన్ని ప్రసాదించమని, వారి సన్నిధిలో గడిపే ప్రతిక్షణం విలువైనదిగా భావించే మానసిక పరిపాకాన్ని కలిగించమని మనసారా పూజ్యశ్రీ అమ్మగారిని ప్రార్థిస్తున్నాను. ●

మాతృదేవి జన్మదినోత్సవ వేడుకలు

శ్రీమతి టి. పద్మావతి

‘యా దేవీ సర్వభూతేషు శక్తిరూపేణ సంస్థితా’

అని నవదుర్గా స్తోత్రం లో చెప్పినట్లు, మనందరిలో శక్తిరూపంలో కొలువైవున్న పూజ్యశ్రీ అలివేలు మంగమ్మ తల్లి 79వ జన్మదినోత్సవము గుమ్మళంపాడు సమీపంలోని మాతృదేవి దివ్య సన్నిధానములో అక్టోబరు 1, 2 తేదీలలో వైభవంగా జరిగింది.

జయంతి ఉత్సవానికి కొద్ది రోజుల ముందుగానే అమ్మ ప్రేమను చవిచూచిన భక్తులు అమ్మ సన్నిధికి చేరుకున్నారు.

తోరణాలు, రంగవల్లులు, నక్షత్రాలనే తలదన్నే విద్యుత్ దీపాలతో సుదూర ప్రాంతం వరకు కాంతులను విరజిమ్ముతూ, సర్వార్థ సుందరంగా అలంకరించిన వేదికతో, చూడడానికి రెండు కళ్ళు చాలవన్నట్లు అత్యంత శోభాయమానంగా ఆ సన్నిధి ప్రాంతమంతా అలరారింది.

అక్టోబరు 1వ తేదీ వుదయం ముగ్గురు మూర్తులకు మేలుకొలుపుతో ఉత్సవం మొదలయ్యింది. అనంతరం కాకడ ఆరతి జరిగింది. తదుపరి అక్కడ వున్న భక్తులందరూ ఎంతో ఆనందంతో, అపురూపంగా చేసుకునే సేవ, మాతృదేవికి మంగళ స్నానాలు! ఆ సేవని భక్తిశ్రద్ధలతో చేసుకున్నాక, అనేక రకాల పూలతో ముఖ్యంగా కలువ పువ్వులతో అమ్మకి అలంకరణ జరిగింది. దాదాపు పది గంటల ప్రాంతంలో గురు పుత్రులు శ్రీ ద్వారకనాథ్ గారు సతీ సమేతంగా అలివేలుమంగమ్మ తల్లికి అష్టోత్తర శతనామావళితో పూజ గావించారు. భక్తులందరూ భక్తిశ్రద్ధలతో ఆ పూజా

కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు. అంతకుముందునించే వచ్చిన దూర ప్రాంతంలోని భక్తులు, ఆరోజు విచ్చేసిన చుట్టుపక్కల గ్రామాలలోని భక్తులతో సన్నిధానము ఆధ్యాత్మిక శోభను సంతరించుకుంది. పూజానంతరము శ్రీ ద్వారకనాథ్ జ్ఞానేశ్వర్ గారు సత్సంగం చేశారు. అందులో కొన్ని విషయాలు ఇక్కడ ముచ్చటించుకుందాం.

“పరమ పూజ్య గురుపత్ని అలివేలు మంగమ్మ తల్లి జన్మదిన మహోత్సవ సందర్భంగా, ఇక్కడున్న వారికి, అనేక కారణాలతో ఇక్కడికి చేరలేకపోయిన వారందరికీ, ఆధ్యాత్మిక, లౌకిక శ్రేయస్సు, సరైన మార్గదర్శకత్వం, వివేక వైరాగ్యాలు, మానసిక దారుఢ్యం, ప్రసాదించి విశ్వమంతా అమ్మగారే కనుక చేసే ప్రతిపని వారి సేవ కింద స్వీకరించి, మనందరినీ తరింప చేయమని అమ్మగారికి ప్రార్థన!”

“ఈరోజు ఒకటి రెండు ముఖ్య విషయాలు చెప్తాను” అంటూ శ్రీ ద్వారక బాబుగారు ఇలా కొనసాగించారు:

“మనకున్న అభిప్రాయాలు, ఆలోచనలు, చాలా తొందరగా మారిపోతూవుంటాయి. ఎలాగంటే అప్పటివరకు మంచివాడు అనుకున్న వాడు జేబులు కొడతాడు అని తెలిస్తే వాడి మీద వెంటనే మన అభిప్రాయం మారిపోతుంది. మంచి గురించి చెడు గురించి మనందరికీ అభిప్రాయాలు చాలా సులువుగా మార్పు చెందుతూ వుంటాయి. దీనికంటే కొంచెం లోతుగా అలవాట్లు వుంటాయి. ఇవి అభిప్రాయాలు మారినంత తొందరగా మారవు. కానీ ఇవి చాలా బలమైన పునాది లాంటివి. ఉదాహరణకి ‘నేను’ అంటే నా లోపల

ఏదో వున్నది అనే అభిప్రాయం వుంటుంది. బయట వున్నది నేను కాదనుకోవడం ఒక అలవాటు. దానివల్లే వ్యక్తులతో వ్యవహరించేటప్పుడు భిన్న అభిప్రాయాలు ఏర్పడతాయి. వ్యక్తులతోనే కాక వస్తువుల పట్ల, జరిగే సంఘటన పట్ల, వున్న అభిప్రాయాలు చాలా తొందరగా అలవాటుగా మారతాయి. ఉదాహరణకి మునుపు ఏ.సి. అలవాటు లేకపోయినా రెండు రోజులు ఏ.సీ. గదిలో పడుకుంటే మూడవ రోజు నుంచి అది అలవాటుగా మారి ఏసీ లేకపోతే వుండలేడు. అదేవిధంగా సంఘటన విషయానికి వస్తే, ఒక హంతకుడు మంచివాడుగా మారి వస్తే, ఆమార్పుని మనస్సు అంత తొందరగా అంగీకరించలేదు, కారణం ఇదివరకటి అభిప్రాయం, తద్వారా ఏర్పడిన అలవాటు. అయితే ఈ అభిప్రాయానికి అలవాటుకి మధ్య అవగాహన వుంటే అది అలవాటుగా మారే పరిస్థితి వుండదు. ఎలాగంటే ఆధ్యాత్మికత, దాన గుణము, మంచి విషయాలు ఆలోచించడము, అర్థం చేసుకొని ప్రవర్తించడము, వీటన్నింటిని ప్రయత్నపూర్వకంగా ఆచరించినప్పుడు, చక్కటి అవగాహన ఏర్పడుతుంది. మనందరం అభిప్రాయానికి అలవాటుకి మధ్యలో ఇరుక్కున్న చేపల్లాంటి వాళ్ళం. సరైన అభిప్రాయాలు వున్నవాళ్ళు మహాత్ములు మాత్రమే.

కనుక ముందు వున్న అభిప్రాయానికి బ్రేక్ వేసి, అవగాహన పెంపొందించుకొనడం ద్వారా సరైన అలవాటుకి మన మనసు దారి తీయాలి. ఇలా చెయ్యనిదే ఏ మనిషి ఎక్కువ శాతం మంచిగా వుండలేడు. ఎవరి గురించైనా చెడు అభిప్రాయం వచ్చినప్పుడు, ఐదుసార్లో, పదిసార్లో ఆ రూపంలో భగవంతుడు వున్నాడు అనుకొని సాష్టాంగ పడవలసిందే. అలా చేసి మళ్ళీ తాజాగా సరైన అవగాహన ఏర్పరచు కొనవల్సిందే. ఇది పెద్ద వాళ్ళందరూ చెప్పిన విధానము. బుద్ధుడు, కృష్ణుడు, మాస్టరుగారు ఇదే చెప్పారు. సర్వజీవుల్లో వారే వున్నారు. వారే సృష్టికి కేంద్రం నాలో నేనుగా, అందరిలోనూ నేనుగా వారే వున్నారు అన్నభావం బలపడుతుంది. ఇలా ప్రయత్నపూర్వకంగా ఆచరించే వారిలో రెండు మూడురకాల వాళ్ళు వుంటారు. కొంతమందికి బాగా ఆలోచిస్తేనే సరైన అవగాహన ఏర్పడుతుంది. మరి కొందరికి పూజా పునస్కారాలు, నామ జపం, సేవ, చేస్తూ వుంటే సరైన అవగాహన ఏర్పడుతుంది. ఇది వాళ్ళ వ్యక్తిత్వాలను బట్టి వుంటుంది. అందుకని ఆ విధంగా ప్రయత్నించవలసిందే.

ఇలా అందరూ ప్రయత్నించినప్పుడు ఒక సంస్కృతి ఏర్పడుతుంది. ఇది ఒక సంస్కృతిగా ఏర్పడాలంటే మనం ప్రయత్నిస్తూ మన పక్కవాళ్ళు కూడా ప్రయత్నించేటట్టు మన ప్రవర్తన వుండాలి.

ఇది ఒకరు చెప్తే మిగతావారు వినడం కాదు. మనిషి నుంచి మనిషికి జరిగినప్పుడు మాత్రమే వీలవుతుంది. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి రచనలైన, సాయినాథ ప్రబోధామృతం, సత్సంగము-భజన శ్రీ సాయి లీలామృతము (సత్సంగ మహిమ- అధ్యాయం) మొదలైన గ్రంథాల్లో దీనికి సంబంధించిన విషయాలు మనకు లభిస్తాయి. ఇవి ప్రతి ఇంట్లో సత్సంగం రూపంలో చర్చించుకుని ప్రతివాళ్ళు తమ అలవాట్లలో మార్పు తెచ్చుకోవాల్సిందే. అయితే మనకి తెలియకుండా మనపై పనిచేసే స్థాయిలు కొన్ని వుంటాయి. వాటిలో మార్పు చేసుకోవడం మనవల్ల కాదు. అంటే వుదాహరణకి, మన కంటి ఆపరేషన్ మనం చేసుకోలేం, ఒక డాక్టరు గారు మాత్రమే అది చేయగలరు. అందరిలోనూ మార్పు తెచ్చి మోక్షం వైపుకి పంపించే డాక్టరుగారు మన గురువుగారు. వారు ఇటువంటి క్షేత్రాల్లో పత్రిష్టితమై వుంటారు. వారి సన్నిధి మనలో ప్రాథమిక స్థాయిలో మార్పు తీసుకొస్తుంది. ఈ క్షేత్రాలలో పుణ్యతిథులలో మనలో అలాంటి

మార్పు వచ్చే అవకాశాలు వుంటాయి. ఇక్కడ వారి స్మరణ ద్వారా, వారి గ్రంథాలను పఠించడం ద్వారా జరగాల్సిన మార్పు అదే జరుగుతుంది. పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు మాస్టరుగారు ఆదిదంపతులుగా అవతరించి ఆచరించి చూపించిన విధానం ఇది. నా సలహా గాని ప్రార్థన గాని ఏమిటంటే, సన్నిధిని సద్వినియోగం చేసుకునేటట్లు మనందరం వుండాలి. అసలైన విషయం మాత్రం ఏ వ్యక్తికి ఆ వ్యక్తికి ఆధ్యాత్మికత రావాల్సిందే. ఇలా ప్రయత్నం చేసే ప్రతి ఒక్కరు మాస్టరుగారి బిడ్డల క్రిందే లెక్క. అది గుర్తుంచుకొని 'సత్సంగం-భజన' గ్రంథంలో చెప్పినట్లు, ప్రతి ఒక్కరూ ప్రతి ఇంట్లో సత్సంగం చేసుకోవాలని, మనకున్న అభిప్రాయాలు అలవాట్లని మార్చుకోవాలని, అమ్మగారి బిడ్డలైన అందరం తల్లికి తగ్గ బిడ్డలుగా మారాలని, దానికి వారు మనందరికీ ఆశీస్సులు ఇవ్వాలని కోరుకుంటున్నాను" అంటూ శ్రీ బాబుగారు తన సత్సంగాన్ని ముగించారు. తిరిగి సాయంత్రం వేదమ్మగారి సత్సంగం, అనంతరము అష్టావధానము వుంటాయని తెలియచేశారు.

తరువాత ప్రతి ఒక్కరు పూజ్యశ్రీ అమ్మగారికి నమస్కరించుకుని కృపాశీస్సులు పొందారు.

తిరిగి సాయంత్రం, శ్రీమతి వేదమ్మగారి సత్సంగంతో మాతృదేవి జయంతి ఉత్సవం ఆరంభం అయింది. వారి ప్రసంగం ఈ విధంగా సాగింది...

"పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు చాలా సహజంగా ఒక సాధారణ గృహిణిలా అత్యంత నిరాడంబరంగా వుండేవారు. వారికి నూలు ఒడకటం, పాలం పనులు చేయడం, చెక్క పనులు చేయడం, ఇల్లు కట్టడం, బైండింగ్ పని, వీటన్నిటితో పాటు రచనా వ్యాసంగం, పాటలు రాయడం, వాటికి బాణీలు కట్టడం, ఇంకా చాలా చాలా పనులు చక్కగ వచ్చు. ఇవన్నీ వారికి తెలుసునని చాలా మందికి తెలియదు. ఎవరైనా చెక్కపని వారు వచ్చి దానిని ఇలా చేస్తారు, అలా చేస్తారని వర్ణిస్తూ వుంటే అమ్మగారు కూడా చాలా ఆసక్తిగా వినేవారు. ఆ తరువాత నేను," అమ్మా, నీకు ఆ విషయాలు తెలుసుకదా, ఒక్క మాట కూడా దాని గురించి మాట్లాడలేదు" అంటే, "ఆ ఏమైంది వింటే" అనేవారు.

పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు మాట్లాడతారని చాలామందికి తెలియదు. ముఖ్యంగా ఒంగోలు వాళ్లకు అస్సలు తెలియదు. నాగోలు వెళ్ళాక అమ్మగారు మాట్లాడటం మేమందరం విన్నాం. పరిపూర్ణులు అయ్యేవరకు ఎవరి చేత నమస్కారం చేయించుకోకూడదని, బాధ్యతలు తీసుకోకూడదని, మనం సాధన చేస్తున్నామని పక్క వాళ్లకు కూడా తెలియకూడదని, ఇలాంటి చాలా విషయాలు చెప్పేవారు. ఏదైనా కష్టం వస్తే "ఇంతలోకి ఏమైంది" అని అనుకోవాలిట, ఎవరైనా ఏదైనా అంటే "గాలికి పోయిందిలే" అనుకోమనేవారు. కానీ మనం అనుకోగలమా? అమ్మగారు అలాగే వుండేవారు. అంతేకాదు విపరీతమైన ఉత్సాహంగా కూడా వుండేవారు. మన ఇంటికి వచ్చిన వాళ్ళు బాబా సేవ కోసం వచ్చారని వాళ్ళందరినీ అమ్మగారు చాలా బాగా చూసుకునేవారు. ఉదయమే అందరికంటే ముందర ఆమె సిద్ధమై కూర్చునేవారు. తన వైపు నుంచి ఆలస్యం అయితే మాత్రం చాలా బాధపడేవారు. ఎదుటివారి విషయంలో విపరీతమైన వెసులుబాటు, తన దాకా వచ్చేసరికి విపరీతమైన క్రమశిక్షణ. ఏ విషయమైనా సూచనగా చెప్పేవారు కానీ పట్టు పట్టేవారు కాదు. "అందరూ ఏమనుకుంటారు" అనేది మన ఇంట్లో నిషిద్ధమైన మాట. దీని మీద అందరి ఇళ్లలో చాలా నిర్ణయాలు తీసుకుంటారు. కానీ మన ఇంట్లో అది నిషిద్ధం కనుక, చాలా మందికి నచ్చని విషయాలు జరుగుతూ వుంటాయి.

ఇది ఆలోచిస్తే చాలా అర్థంలేనట్లుగా వుంటుంది. అమ్మగారు అస్సలు అర్థంపర్థంలేనట్లు వుండరు. ప్రతి విషయం స్పష్టంగా తెలిసి ఆచరించేవారు. అలా వుండడం కూడా చాలా కష్టం. మహాత్ములు చాలావరకు ఎవరేమనుకుంటారోనని ఏదీ చేయరు. అసలు ఏ సమస్య లేనివాళ్ళు అంటే అమ్మగారే! ఎందుకంటే ఎవరి నుంచి ఏమీ ఆశించేవారు కాదు. అలా ఆశించి ఏమీ చేసేవారు కాదు. కనుక వారికి ఏ సమస్య వుండేది కాదు. ఎంతసేపటికీ ఎదుటివారికి ఏమి చేద్దాం అనే ఆలోచించేవారు. మాట్లాడితే స్మరణ ఆగిపోతుంది కనుక ఎక్కువగా మాట్లాడేవారు కూడా కాదు. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు జ్ఞాన సూర్యుడు అయితే, పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు చల్లని చంద్రుడు.

వారిద్దరి జీవితాల గురించి ఎంత ఆలోచిస్తే అంత స్మరణ, జ్ఞానం కలుగుతుంది.

దానికి సహకారంగా వారు రచించిన గ్రంథాలు చదువుకోవడం, మనల్ని పక్కకు తీసుకెళ్లే వంచన ఎక్కడుందో దానిపట్ల జాగ్రత్త వహించి, మహాత్ముల ఆచరణని, బోధలని ప్రమాణంగా చేసుకుంటే బాగుంటుందని, నాకు వాళ్ళిద్దరూ నేర్పించిన వాటిలో ఇది ఒక ముఖ్యమైన బోధగా అనిపిస్తుంది. ఇంతటి మహత్తరమైన అవకాశం ఇచ్చినటువంటి పూజ్యశ్రీ అమ్మగారికి మనసారా కృతజ్ఞతలు తెలుపుకుంటున్నాను” అంటూ తమ సత్సంగాన్ని ముగించారు. తరువాత ధూప్ హారతి జరిగింది.

అనంతరం శ్రీ బాబుగారు మాట్లాడుతూ, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి గ్రంథాలు శ్రద్ధగా చదువుకొని ఆచరణ యోగ్యమైన విషయాలని ఎంత చక్కగా ఆచరించుకుంటామో అన్నదాన్నిబట్టి మన జీవితాల్లో అంతటి మార్పు వుంటుంది.

పరిప్రశ్న గ్రంథంలో ఒక భక్తుడు “ఆపద్బాంధవా! శరణాగతవత్సలా! అనే నామాలను మననం చేసుకొని వ్రాసినంతమాత్రాన, ఏమవుతుంది? లోకమంతా దీనివల్ల మారిపోతుందని తమరి భావనా?” అని అడగడం జరిగింది. దానికి మాస్టరుగారు ‘తప్పనిసరిగా మారుతుంది’ అని వివరణ ఇచ్చారు. అది చదివిన తరువాత మాకు కూడా ఈ నామలేఖన సాధన చేస్తే బాగుంటుందేమో అన్న ఆలోచన వచ్చి దానిని ఆచరణలో పెట్టే లోపే, ఒక

భక్తుడికి కూడా ఇదే ఆలోచన వచ్చి, మా అనుమతి మేరకు నామలేఖన సాధన అనే పుస్తకాన్ని అచ్చు వేయించాడు. అవి కొన్ని కాపీలు మాత్రమే అచ్చు వేయడం జరిగింది. తరువాత తప్పకుండా ఇది అందరికీ అందుబాటులోకి తీసుకురావడం జరుగుతుంది. కనుక పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఏ వుద్దేశంతో అయితే దీనికి వివరణ ఇచ్చారో, అది నెరవేరడానికి ఈ నామం రాసినట్లయితేనే దానికి సరైన న్యాయం చేకూర్చినట్లు అవుతుంది. ఏదో పుస్తకాలను తీసుకుని ఒక పక్కన పడేయకుండా, దానిని ఆచరణలో పెట్టేవారు మాత్రమే తీసుకోవాల్సిందిగా మనవి. అంటూ ‘నామలేఖన సాధన’ పుస్తకాన్ని ఆవిష్కరించారు.

తరువాత పూజ్యశ్రీ అమ్మగారికి ప్రీతిపాత్రమైన ‘అష్టావధానం’ అనే కార్యక్రమం జరిగింది. క్రిందటి సంవత్సరం విచ్చేసిన అవధాని శ్రీ మానేపల్లి నాగ కుమార శర్మగారి బృందంచే అష్టావధాన కార్యక్రమం దిగ్విజయంగా జరిగింది. అందరూ ఈ కార్యక్రమంలో ఆనందోత్సాహాలతో పాల్గొన్నారు. వారందరినీ శ్రీ బాబుగారు, శ్రీమతి వేదమ్మగారు, శాలువలు, జ్ఞాపికలతో సత్కరించారు.

అక్టోబరు 2వ తేదీ జయంతి ఉత్సవాల్లో భాగంగా వుదయం మేలుకొలుపు నుంచి పూజ్యశ్రీ అమ్మగారి సేవలో భక్తులందరూ పాల్గొని, శ్రీ ద్వారకనాథ్ గారితో సద్గోష్ఠిలో పాలుపంచుకున్నారు. ఒకరు అడిగిన “మహాలయ పక్షంలో తర్పణాలు ఇస్తారు కదా,,మాకు పిల్లలు లేరు, మరి మా పరిస్థితి ఏమిటి? దానిగురించి ఇప్పుడే ఏమైనా చేసుకోవాలా?” అన్న ప్రశ్నతో సద్గోష్ఠి మొదలయ్యింది. దానికి శ్రీ బాబుగారు, పితృలోకంలో దేవతలు,,దానికి సంబంధించిన ఋషులు,,మన శరీరం సరిగ్గా పనిచేసేటట్లు చేసే దేవతలు, వీరందరికీ వున్న సంబంధాల గురించి వివరించి, మీరు చేసుకునే మంచి చెడు పనుల ద్వారా మీ తరువాత జీవితం ఆధారపడుతుంది కానీ, మీరు ఎలా ప్రవర్తించినా తర్పణాలు ఇచ్చినంత మాత్రాన భవిష్యత్తు బాగుండటం జరగదు. కనుక తరువాతి జీవితం గురించి ఆలోచించకండి” అని చెప్పారు. తరువాత శ్రీ మారేమండ బాలభాస్కరరావుగారు పూజ్యశ్రీ అమ్మగారికి ప్రీతిపాత్రమైన ‘సుందరకాండ’ కథామృతం గానం చేశారు. అనంతరం వారిని శ్రీమతి వేదమ్మగారు సత్కరించారు. చివరగా ప్రసాద వితరణతో రెండవ తేదీ కార్యక్రమాలు ముగిసాయి. ●

వార్తాలాపము

(సెప్టెంబరు సంచిక తరువాయి)

శ్రీమతి అడిదం వేదవతి

శ్రీ ప్రకాశానంద స్వామివారిచే విరచితమైన వార్తాలాపమనే యీ గ్రంథము గ్రాంథికభాషలో వ్రాయబడి వుండటం వలన తమకు అర్థంగావడం లేదని చాలామంది పాఠకులు అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తపరిచారు. అందుకని పాఠకుల అభ్యర్థన మేరకు పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగారి ప్రియపుత్రిక శ్రీమతి అడిదం వేదవతిగారు సరళమైన భాషలో ఈ గ్రంథాన్ని పాఠకులకు అందజేస్తున్నారు - ఎడిటర్.

14వ ప్రసంగము

సిద్ధాంతానికి అర్థానికి ఉన్న భేదము

‘అన్యథా శాస్త్ర సిద్ధాంతో వ్యాఖ్యాం కుర్వంతి చాన్యథా’

భావం : శాస్త్ర ప్రతిపాదితమైన సిద్ధాంతము ఒక విధంగా వుంటే దాని అర్థాన్ని మరొక విధంగా చెబుతారు.

ఉదాహరణకు మనుస్మృతిలో గృహస్థాశ్రమానికి సంబంధించిన ఈ శ్లోకాన్ని గమనించండి:-

శ్లో॥ కుసూలధాన్యకో వా స్యాత్
కుంభీధాన్యక ఏవ వా
త్ర్యహైహికో వాపి
భవేదశ్వస్తనిక ఏవ వా॥

భావం: ఉత్తమ గృహస్థు ఒక గాడెడు ధాన్యాన్నే నిలువ చేస్తాడు. అంతకంటే ఉత్తముడు కుండెడు ధాన్యాన్నే నిలువ చేస్తాడు. అతని కంటే ఉత్తముడు మూడు రోజులకు సరిపడే ధాన్యాన్ని మాత్రమే నిలువ చేస్తాడు. అంతకంటే ఉత్తముడు ఒక రోజుకు సరిపడే ధాన్యాన్ని మాత్రమే నిలువ చేస్తాడు.

కుసూలము అంటే ధాన్యాన్ని నింపే గాదె. దానిలో

కొంతకాలానికి సరిపడే ధాన్యము వుంటుంది. కానీ కుల్లకభట్టు ఈ శ్లోకానికి అర్థము వ్రాస్తూ ‘సేవకులు మొదలైన వారికి, తనకు, తన కుటుంబానికి మూడు సంవత్సరాల వరకు గాని అంతకంటే ఎక్కువ కాలానికి గాని సరిపడేంత ధాన్యాన్ని గృహస్థు తన దగ్గర నిలువ చేసుకుంటాడు’ అని వ్రాశాడు. అలాగే ఒక సంవత్సరానికి సరిపడే ధాన్యాన్ని నిలువ చేసుకునేవాడిని ‘కుంభీ ధాన్యుడు’ అన్నాడు. అంతేకాదు తను చెప్పిన అర్థాన్ని సమర్థించుకోవడం కోసం మనువు మరొకచోట చెప్పిన శ్లోకాన్ని ప్రమాణంగా చెప్పాడు.

శ్లో॥ యస్య త్రైవాల్పికం భక్తం
పర్యాప్తం భృత్యవృత్తవే
అధికం వాపి విద్యేత
స సోమం పాతుమర్హతి॥

భావం: సోమయాగం చేయ గోరేవాడు సేవకులకు, తన కుటుంబానికి మూడు సంవత్సరాల వరకు గాని అంతకంటే ఎక్కువకు గాని సరిపడు ఆహార ధాన్యాలను కూడబెట్టాలి.

ఈ శ్లోకము యొక్క అర్థాన్ని కుల్లకభట్టు ‘కుసూల ధాన్యక’ అనే శ్లోకానికి తగిలించాడు. నిజానికి ఈ శ్లోకం

రచించడంలోని మనువు యొక్క ఉద్దేశము సోమయాగము చేయాలనుకునేవాడు ఏ ఏ పదార్థాలు ఎంతెంత కూడబెట్టాలో సూచించడమే.

కుసూల ధాన్యంతో దానికి అసలు సంబంధమే లేదు. ఇలా కుల్లకభట్టు చెప్పిన ఈ అర్థం సరైనది కాదు.

ఇలా అసత్యార్థాలు చెప్పి, తప్పుడు ప్రమాణాలు చూపి అజ్ఞానులకు సత్యమనే వంకతో అసత్యాన్ని బోధించడం వలన వారు 'యోగక్షేమం వహోమ్యహం' అని శ్రీకృష్ణుడు భగవద్గీతలో బోధించిన వాక్యము మీద విశ్వాసము వుంచకుండా తమకు గల సంపాదనపరత్వాన్ని సమర్థిస్తారు. ఈ విషయంలో మరొక దృష్టాంతమున్నది.

ఒక గ్రామంలోని సత్రంలోకి ఒక వైష్ణవ సాధువు వచ్చాడు. ఆయన ఆచార వ్యవహారాలకు సంతృప్తి చెంది ప్రజలు ఆయనను చాతుర్యస్థలకు అక్కడే వుండమని పట్టుబట్టారు. సాధువు అలానే అక్కడ వుండి అందరికీ భగవత్ కథా కాలక్షేపం చేయించాడు. అప్పుడు ఆ గ్రామస్థులు ఆనందభరితులై ఆ సాధువును అక్కడే స్థిరంగా వుండమని బ్రతిమాలారు. సాధువు కూడా వారి మాటలకు అంగీకరించాడు. ఆ సాధువు నివసించడానికి వారు ఒక మందిరాన్ని నిర్మించి ఖర్చుకు భూమి మొదలైనవి సమర్పించారు. ఆ తరువాత కొంతకాలానికి ఆ సాధువు పరమపదించాడు. ఆయనకు శిష్యులు లేకపోవడం వలన ఆ స్థానాన్ని పూరించడానికి యోగ్యుడైన వ్యక్తి కోసం అందరూ వెదకసాగారు. ఇంతలో ఒక సాధువు అక్కడికి వచ్చాడు. ఆయనలోని కొన్ని యోగ్యతలను చూసి అందరూ సంతోషించి, ఆయనను ఆ మందిరంలో వుండమని కోరారు. ఆయన కూడా అంగీకరించాడు.

ఆయనకు హుక్కా త్రాగే అలవాటు వుంది. మొదట అక్కడవారికి ఆ విషయం తెలియదు. కొత్త సాధువుగారు మందిరంలో హుక్కా త్రాగుతున్నారనే సంగతి ప్రజలకు తెలియగానే, వారాయనతో ఇలా అన్నారు:- "స్వామీ! ఇక్కడ పాగాకు నిషిద్ధము. మా గురువుగారు పాగాకును తాకేవారు కూడా కాదు."

సాధువుగారు వారిని ఇలా అడిగారు : "పాగాకు త్రాగడంలో తప్పేమిటి?"

జనులు : శాస్త్రాలలో నిషేధింపబడినది కదా.

సాధువు : భగవద్గీతలో భగవానుడు (శ్రీకృష్ణుడు) ఇలా చెప్పాడు:-

శ్లో|| పత్రం పుష్పం ఫలం తోయం

యో మే భక్త్యా ప్రయచ్ఛతి

తదహం భక్తుపహృతమ్

అశ్వామి ప్రయతాత్మన||

భావం : సంయమనముతో కూడిన అంతఃకరణముతో ఎవరైనా నాకు ఆకు గాని, పుష్పం గాని, ఫలముగాని సమర్పించినట్లయితే - దానిని నేను అంగీకరిస్తాను.

"పత్రమంటే పాగాకు. పుష్పమంటే చిలుము. ఫలము కొబ్బరి గుల్ల. ఎందుకంటే అందులో నీరు వుంటుంది. ఇలా శ్రీకృష్ణుడు హుక్కా సమర్పించాలనే ఉద్దేశంతో 'పత్రం పుష్పం' అనే శ్లోకాన్ని భగవద్గీతలో ప్రవచించాడు. అవి అన్నీ భక్తితో భగవంతునికి సమర్పించినట్లయితే భగవంతుడు సంతోషంతో స్వీకరిస్తాడు. మీరు నాస్తికుల లాగా కనిపిస్తున్నారు" అని సమాధానం చెప్పాడు.

అప్పుడు అజ్ఞానులైన శ్రోతలు ఇలా అన్నారు:-

"స్వామీ! ఇలా మాకెవరు తెలియజెప్పలేదు. మీరు మా కళ్ళు తెరిపించారు."

అప్పటినుండి భగవంతుడికి హుక్కా సమర్పించి ఆ సాధువు, వారి శిష్యులు దానిని పీల్చసాగారు.

ఇలానే తమ తమ చెడ్డ పనులను సమర్పించుకోవడానికి శాస్త్ర ప్రతిపాదితములైన సిద్ధాంతాలకు అర్థము తమకు వీలైనట్లు చెప్పుకుంటారు. అర్థానికి అనర్థము తెచ్చిపెడతారు రాఘవజీ భాయి : ముముక్షువుకు యథార్థమైన సాధనమేది?

అంతఃకరణములోని దోషాలను నిర్మూలించడం

స్వా||ప్ర|| :- అంతఃకరణములో మల, విక్షేప, ఆవరణ దోషాలనే మూడు దోషాలున్నాయి. మలదోషమంటే క్రూరత్వము, చౌర్యము (దొంగతనము), జారత్వము (వ్యభిచారము) మొ||న పాప సంస్కారాలు. అవి నిష్కామకర్మ చేత నివృత్తి పొందుతాయి. విషయలాలస చేత వుండే చాంచల్యము విక్షేపదోషము. అది ఉపాసన చేత నివృత్తి పొందుతుంది. ఆవరణ దోషమంటే ఆచ్ఛాదనము లేక అంతరాయము. ఇది జ్ఞానము చేత నివృత్తి పొందుతుంది. ఈ దోషనివృత్తికి అధికారిని అనుసరించి అనేకరకాలైన సాధనాలున్నాయి.

శ్లో॥ వైలక్షణ్యం చ సామగ్ర్యాశ్చోభయోరభికారిణోః।

కామీ కర్మణ్యభిక్తో నిష్కామీ శ్రవణే మతః॥

భావం : అభికారిభేదము చేత సామగ్రి యందు వైవిధ్యం వున్నది. విషయాదులపట్ల కోరిక (ఇష్టం) కలవాడు నిష్కామకర్మకు అభికారి. నిష్కామకర్మ చేత పదార్థాల పట్ల కామాన్ని (కోరికను) పోగొట్టుకున్నవాడు, అంటే చిత్తచాంచల్యం పొందనివాడు వేదాంత శ్రవణానికి అభికారి.

నిష్కామ కర్మయోగపు శ్రేష్ఠత్వము

‘నిష్కామకర్మ చేయనిదే అంతఃకరణము శుద్ధిని పొందదు’ అని శాస్త్రప్రతిపాదితమైన సిద్ధాంతము.

శ్లో॥ అయమేవ క్రియాయోగో

జ్ఞానయోగస్య సాధకః।

కర్మయోగం వినా జ్ఞానం

కస్య చిన్మైవ దృశ్యతే॥

భావం : నిష్కామకర్మయోగమే జ్ఞానాన్ని సాధిస్తుంది - అంటే జ్ఞానాన్ని కలిగిస్తుంది. నిష్కామకర్మయోగాన్ని అవలంబించనిదే ఎవరికీ జ్ఞానము కలిగినట్లు ఆధారము లేదు.

వేరువేరు దోషాలకు వేరువేరు నివారణ పద్ధతులు

తెల్లని వస్త్రానికి పట్టిన దుమ్ము దులిపితే పోతుంది. ఎక్కువగా మురికివుంటే నీటిలో తడిపితే శుభ్రం అవుతుంది. ఇంకా మురికి ఎక్కువగా వుంటే సబ్బు, సోడా మొ॥న పదార్థాలను పట్టించి ఉడకబెట్టాలి. అప్పుడు కానీ ఆ మురికి పోదు. అలాగే అనాదికాలం నుంచి చిత్తానికి పట్టిన మాలిన్యాన్ని పోగొట్టడానికి ఆ మాలిన్యానికి వున్న తారతమ్య భేదాన్ననుసరించి రకరకాల సాధనాలను ఉపయోగించడం అవసరము. అనాదికాలం నుండి వున్న అంతఃకరణ మాలిన్యము అంతా నిష్కామకర్మ చేత తప్ప మరొకవిధంగా పోదు. విషయవాసన యొక్క ప్రాబల్యము (తీవ్రత) ప్రతిమనిషికి అనుభవమే! మలినమైన మనస్సు కలవాడికి గురువు ఉపదేశించినా కూడా జ్ఞానము కలుగదు.

ఉపదేశానికి మలిన చిత్తము పనికిరాదు

అజ మహారాజు భార్య చనిపోయింది. అందువలన ఆయనకు చాలా శోకం కలిగింది. ఆ సమయంలో కుల గురువైన వశిష్ఠుల వారు ఆయనకు ఎన్నో విధాల తెలియజెప్పారు. కానీ ఆయనకు శాంతి కలగలేదు. ఇందుకు కారణము సాంఖ్యదర్శనంలో యిలా చెప్పబడింది:

“న మలిన చేతస్సుపదేశ బీజప్రరోహో భవేత్”

మలిన మనస్సు నందు ఉపదేశమనే విత్తనము నాటుకోదు. అంటే మలినమైన మనసు కలవాడికి ఉపదేశము వలన కలిగే ప్రయోజనము ఏమీ లేదు. అజుడికి మనసు మలినమవ్వడం వలననే వశిష్ఠుని ఉపదేశము నిష్ప్రయోజనమైంది.

అంతఃకరణ పాలిశుద్ధ్యానికి నిష్కామకర్మే సాధకము

“న అభాసమాత్రమపి మలిన దర్శణవత్”

‘మురికిగా వున్న అద్దంలో ముఖము యొక్క ప్రతిబింబము కనపడనట్లుగానే మలినమైన అంతఃకరణము మీద ఉపదేశం కొంచెం కూడా పనిచేయదు’ అని సాంఖ్యదర్శనము చెబుతున్నది. కాబట్టి ముముక్షువు మలదోష నివృత్తి కోసం నిష్కామకర్మను ఆచరించాలి. నిష్కామకర్మ ద్వారా అంతఃకరణము శుభ్రపడిన తరువాత చిత్తచాంచల్యాన్ని పోగొట్టుకోవడానికి ఉపాసన ఆచరణ యోగ్యమైనదని శాస్త్రాలు ఘోషిస్తున్నాయి.

శ్లో॥ ఉపాసనా విహీనస్య

సర్వశాస్త్ర విదోఽపివా।

చిత్తవిక్షేపహానిః

స్వాన్యైవ కల్పాంతరైరపి॥

(రామగీత)

భావం: ఉపాసన లేని మానవుడు శాస్త్రాలు తెలిసిన వాడైనా చిత్తచాంచల్యం పొందుతాడు. చిత్తవిక్షేపము నుంచి రక్షణ పొందలేడు. ఈ కల్పం లోనే కాదు ఇతర కల్పాలలో కూడా పొందలేడు. ఇక ఈ కల్పము సంగతి వేరే చెప్పాలా?

- సశేషం

బుద్ధ ధ్యాన హృదయము

(సెప్టెంబరు సంచిక తరువాయి)

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ

అధ్యాయం - 3

1. కాయానుపశ్యనము లేక శరీరధ్యానము

1) శ్వాసను గూర్చిన స్మృతి: ఈ ధ్యానము ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసాలను గుర్తించడంతో ఆరంభమౌతుంది. ఇది యోగంలోలాగా ప్రాణాయామం కాదు, స్మృతి సాధన మాత్రమే. బౌద్ధ సాధనలో శ్వాసను నిలుపుట (కుంభించుట) వంటి క్రియలు లేవు. సహజంగా సాగిపోయే శ్వాసను స్థిరము, దృఢము, శ్రద్ధ పూర్వకము అయిన గుర్తింపుకు గురిచేయటమే లక్ష్యము. శ్వాసయొక్క దీర్ఘత్వ, ప్రాస్వత్వాలను గుర్తించడమేగాని నియమించడంలేదు. నిత్యసాధన ద్వారా శ్వాస శాంతము, సమము, గాఢము అవుతుంది. ఇందువల్ల జీవనగతే శాంతమూ, గాఢము అవుతుంది. శారీరక మానసిక ఆరోగ్యం కూడా చేకూరుతుంది.

శ్వాస యెల్లప్పుడు జరిగే క్రియ. కనుక ఊరికే ఉన్న సమయాలన్నింటిలో దృష్టిని దానిపై కేంద్రీకరించాలి. ఈ శ్రద్ధ ఒక్కొక్కప్పుడు పాక్షికమేయైనప్పటికీ శాంతి, తృప్తి కలుగుతాయి. అభ్యాసంతో మన శ్రద్ధ కూడా సహజము, నిశితము అవుతుంది.

ఏదైనా పని ఆరంభించబోయేముందు శ్వాసపై శ్రద్ధను కేంద్రీకరించి కొద్దిసార్లు ప్రశాంతంగ, నిండుగా శ్వాస పీల్చుకొంటే మనకు సాధనకుపయోగించటమేగాక పనికిగూడా ఉపకరిస్తుంది. ముఖ్యమైన నిర్ణయాలు తీసుకునేముందు బాధ్యతాయుతంగా మాట్లాడేటప్పుడు, ఉద్బుక్తుడైన మనిషితో మాట్లాడేటప్పుడు మొదలగు సందర్భాలలో యిలా చేయడం అలవాటు చేసుకుంటే మాటలలో, చేతలలో, తలంపులలో ఏమరపాటు, తొందర సంభవించవు. శ్వాసపై ధ్యానాన్నుంచడం ద్వారా

సాటివారికి తెలియకుండా మనమంతర్ముఖులమై వ్యర్థమైన ప్రలాపాలనుండి, ధ్యేయాన్ని మరపించే విక్షేపాలనుండి తప్పుకోగలుగుతాము. ఇది నిత్యజీవితంలో శ్వాస, స్మృతి సాధనవల్ల కలిగే కొన్ని ప్రయోజనాలు.

ఈ సాధన ఏకాగ్రత, ధ్యానము మొదలైన ఉత్తమ సాధనలకు మొదటి మెట్టుగా కూడా యెంతో ఉపకరిస్తుంది. అయితే సంపూర్ణ ధ్యానాన్ని పొందడానికి దీనిని వినియోగించడం అంత తేలిక కాదు. అయినప్పటికీ విడవడానికి వీలులేదు. ఎందరో మహనీయులు లక్ష్యాన్ని సాధించటానికి యీ సాధన ఆధారమౌతుంది. శరీరంలో మన స్వాభీనంలో వుండే క్రియలకు, లేని వాటికి మధ్య స్థితిలో వుంటుంది శ్వాస. కనుక శరీరంపై సంపూర్ణ అధికారాన్ని సాధించడానికి చక్కటి సాధనము.

ఇది లోచూపును పెంచుకోటానికి కూడా సాధన, కేవలశ్రద్ధను శ్వాసకు గురిచేసినప్పుడు జగత్తనే అనిత్యత్యసాగరము యొక్క ఆటుపోట్లను గుర్తించవచ్చు.

శరీరం యొక్క నిజతత్వాన్ని తెలుసుకోటానికి గూడా యిది ఉపకరిస్తుంది. శరీరక్రియలకు దీనిని ప్రతినిధిగా తలచవచ్చు. శ్వాసయొక్క నిజతత్వంలో శరీరం యొక్క అనిత్యత్వం ప్రతిబింబిస్తుంది ఊపిరితిత్తుల వ్యాధివల్ల లేక రొప్పువల్ల శరీరసంబంధమైన దుఃఖాన్ని గుర్తించవచ్చు. శరీరాన్ని జీవింపజేసే వాయువు ద్వారా శరీరం వ్యక్తిత్వరహితమైన శక్తుల చేత జీవింపజేయబడుచున్నది. శరీరం యిట్టి క్రియల సముదాయమని, వాటి కన్యమైన వస్తుత్వం దానికి లేదని ఆ గాలియొక్క తత్వం నిరూపిస్తుంది.

ఈ శ్వాస వివిధ అవయవాల మీద ఆధారపడటంవలన, జీవశక్తి శ్వాసపై ఆధారపడటం వలన అట్టి పరిస్థితుల కూడికయే శరీరమని తెలుస్తుంది. ఇలా శరీరతత్వాన్ని గుర్తించినపుడు శరీరమే నేననెడి భ్రాంతి తొలగుతుంది.

2. భంగిమల స్మృతి: నడుస్తున్న, నిల్చున్న, కూర్చున్న, పడుకున్న, క్షణికమైన శరీరప్రవర్తనపై గుర్తింపును పెంచటమే నిత్యజీవితంలో యీ సాధనను కొనసాగించడం యొక్క లక్ష్యం. సామాన్యంగా ఒకచోటికి వెళ్ళేటప్పుడు వెళ్ళడానికి కారణమైన లక్ష్యం గూర్చిన యోచనలలో పడి వెళ్ళుట అను శరీర క్రియలపై మన శ్రద్ధ నిలువదు. అలాగే చేసే పనిలో నిమగ్నం కావడం చేత కూర్చుంటుంటేగల శారీరక స్థితిని గుర్తించకపోవడం జరుగుతుంది. నిత్య జీవితంలో శారీరక కదలికలపై సంపూర్ణ స్మృతిని కలిగియుండడం సాధ్యము, వాంఛనీయము కాకపోయినప్పుడే కొంత వరకైనా దాని నభ్యసించటం ఉపయోగంగా వుంటుంది. వెళ్ళేటప్పుడు శారీరక కదలికలపై దృష్టిని వుంచినట్లులైతే వెళ్ళటంలో అవాంఛనీయమైన తొందరపాటు తొలగిపోతుంది. నిష్ప్రయోజనము, అపాయకరములు అయిన శారీరక కదలికలు జరగకుండాపోతాయి. అంతేకాక ఆనారోగ్యకరమైన భంగిమలు అలవాటు కాకుండా చూచుకోవచ్చు. నిష్ప్రయోజనమైన శారీరక, మానసిక అలసటను నివారించవచ్చు. శరీరంపై మనకు గల స్వాధీనం సడలకుంటుంది. నియమబద్ధమైన శారీరక కదలిక నియమబద్ధమైన మనస్సును సూచిస్తుంది.

భంగిమలపై దృష్టిని కేంద్రీకరించడం వలన శరీరం తాను కాదన్న గుర్తింపు శరీరములో కేంద్రీకరింపబడిన వ్యక్తిత్వమే లేదనే గుర్తింపు కలుగుతాయి. క్రమంగా వేరొక తోలుబొమ్మ యొక్క కదలికలను చూస్తున్నట్లే తన కదలికలను గూడా చూడగల్గే స్థితి వస్తుంది. దానివల్ల అభ్యాసంగా యేర్పడిన శరీర తాదాత్మ్యం లేక దేహాత్మబుద్ధి కరగిపోనారంభిస్తుంది.

ఆధ్యాత్మిక విషయంలో నిత్యాభ్యాసానికి మొదటిమెట్టు శారీరక భంగిమల స్మృతి. అలానే స్మృతి యెట్టి ఆధ్యాత్మిక లక్ష్యాలపై కేంద్రీకరింపబడనప్పుడు భంగిమలపై నిలుస్తుంది. అంతేగాక తాత్కాలిక ఉత్పత్తి, వినాశ క్రియలను, దేహ భంగిమలు ఉదహరిస్తాయి.

3. శుద్ధమైన అవగాహన: శుద్ధమైన అవగాహన శరీర క్రియలన్నింటిపై వ్యాపిస్తుంది. నాలుగు భంగిమలు, చూచుట, వూగుట, చాపుకొనుట, వస్త్రధారణ, తినుట, త్రాగుట, మలవిసర్జన, మాట్లాడుట, మాట్లాడకుండుట, మెలకువగా వుండుట, నిద్రపట్టుట మొదలగునవి.

ఈ విధంగా శుద్ధ అవగాహన సాధన వివేకవంతము, సార్థకము అయిన కర్మాచరణను నేర్పుతుంది. ఇది నిత్యావసర విషయంలోనేగాక ఆధ్యాత్మిక ప్రగతి విషయంలో గూడ వివేకవంతము, సార్థకవంతము

అయిన కర్మలను చేయడం నేర్పుతుంది.

నిత్యజీవితము, ఆధ్యాత్మిక సాధన సమన్వయ పడతాయి. శారీరక క్రియలు వ్యక్తిత్వ రహితమైనవన్న లోచూపు నిత్య జీవితంలో గూడ బలపడుతుంది. కనుక దేహము తానన్న భ్రాంతినుండి విడిపడతాడు.

ఇంతకు ముందు సాధనలో వివిధ శారీరక భంగిమలను ధరించినపుడు వాటిని స్మృతి గుర్తిస్తుంది. అలాకాక రెండు విధములైన శుద్ధ అవగాహన ('సార్థకత', 'జైచిత్వము') మన శారీరక క్రియలను సరియైన రీతిని సంస్కరిస్తాయి. క్రిందటి సాధన శరీరము యొక్క భంగిమలను గూర్చిన స్థూలము, దృఢము అయిన యెరుక కలిగియుండడమేగాక అవి వ్యక్తిత్వ రహితములన్న గుర్తుగూడా కలిగిస్తుంది. నాలుగవ రకమైన శుద్ధ అవగాహన (సత్యము లేక వాస్తవము) శారీరక క్రియలను మరింత వివరంగా విశ్లేషించి, అవి వ్యక్తిత్వ రహితాలన్న గుర్తింపును మరింత లోతుగా కల్గిస్తుంది.

- సశేషం

భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ

శ్రీమతి శ్రీదేవి

అధ్యాయం - 2

ఆదిదేవుని ఆవిర్భావం

(సెప్టెంబరు సంచిక తరువాయి)

భరద్వాజ అయిదారేండ్ల వాడుగా వున్నప్పుడు ఒకరోజు వాకిట్లో ఒక పిచ్చుక క్రిందపడి చచ్చిపోయింది. అది చూచి చాలా పిచ్చుకలు దాని చుట్టూ చేరి గోలగోలగా అరుస్తున్నాయి. భరద్వాజ పడిపోయివున్న పిచ్చుకను చూపిస్తూ యింట్లోని వాళ్ళతో “పిచ్చుక పడుకొని నిద్రపోతున్నది కదా! ఈ పిచ్చుకలన్నీ దానికి జోలపాట పాడుతున్నాయా?” అని అడిగాడు. “కాదు ఆ పిచ్చుక నిద్ర పోవటం లేదు. అది చనిపోయింది” అన్నారు యింట్లో వాళ్ళు. “చనిపోయింది అంటే ఏమిటి?” అన్నాడు భరద్వాజ అమాయకంగా. అందుకు సమాధానంగా యింట్లోని వారు చెప్పిన వివరణ భరద్వాజ చిన్న మనసు ఏమి గ్రహించిందో తెలియదు కానీ, ఆ తర్వాత సరిగ్గా ఈ జీవన్మరణ సమస్యే అతని మనసుని వికలం చేసి అతని జీవితం గొప్ప మలుపు తిరగటానికి కారణభూతమైంది.

శ్రీ అనంతాచార్యగారు ఒకసారి తీవ్ర అనారోగ్య పరిస్థితికి లోనయ్యారు. వారు వైద్యులు కనుక వారి శరీర పరిస్థితిని వారు ముందే గుర్తించారు. వారు కొన్ని గంటలలో తమకు పక్షవాతం రాబోతున్న సంగతి గమనించారు. తల్లి లేని పిల్లలు - తామే వారికి దిక్కె సంగక్షించుకొంటున్న సమయంలో తాము కూడా అనారోగ్యం పాలైతే ఆ పసివాళ్ళకు దిక్కెవరు? అనిపించింది. అనంతాచార్యగారు పిల్లల మనఃస్థితి ఏమిటో, యీ పరిస్థితికి వాళ్ళు ఎలా

స్పందిస్తారో తెలుసుకొనాలనుకున్నారు. పిల్లల్ని నలుగురినీ దగ్గరకు పిలిచి తమకు పక్షవాతం జబ్బు రాబోతున్నదని చెప్పారు. “నేను అశక్తుడుగా మంచంలో పడిపోతాను. కనుక ప్రస్తుతం మన కర్తవ్యం ఏమిటి? మనమంతా యీ విపత్కర పరిస్థితిని ఎలా ఎదుర్కోవాలి? మీ వుద్దేశం ఏమిటి?” అని పిల్లలను ప్రశ్నించారు.

ఆ భయంకర వార్త విని కృష్ణమాచార్య నిశ్చేష్టుడయ్యాడు. అప్పుడు అతని వయస్సు 20 సంవత్సరాలు. కొద్దికాలం క్రిందటే తల్లి నిష్క్రమించింది. ఇప్పుడు తండ్రి వ్యాధిగ్రస్తులౌతున్నారు. తమకు దిక్కెవరు? కృష్ణమాచార్య మనస్సు వికలమై ఏమీ మాట్లాడలేక దిగాలుపడి దీన వదనంతో నిలబడ్డాడు. వేదవ్యాస, బోధాయన ఏడవటం మొదలుపెట్టారు. అప్పుడు 7-8 సం॥ల వయస్సున్న భరద్వాజ “నాన్నగారూ! తెనాలిలో మీ స్నేహితుడు, డాక్టరు అయిన శ్రీ చంద్రమౌళి సత్యన్నారాయణగారు వున్నారు కదా! మనం వెంటనే తెనాలి వెళ్దాం. అక్కడ ఆయన మీకు మందులిచ్చి మీ జబ్బు నయం చేస్తారు. వెంటనే బయలుదేరి వెళ్దాము” అని అన్నాడు. ఆ పసివాడి మాటలకు అంతా నిర్ఘాతపోయారు. అంత చిన్న వయసులో ఆ విపత్కర పరిస్థితిలో క్రుంగిపోకుండా ఎంతో ధైర్యంతో, నిబ్బరంతో వుండటమే కాదు విజ్ఞతతో ఆలోచించి, సమయస్ఫూర్తితో సరైన నిర్ణయం తీసుకుని తమకే కర్తవ్యాన్ని బోధించిన ఆ అసాధారణ ప్రజ్ఞావంతుడిని చూసి ఆ తండ్రి

ఆశ్చర్య చకితుడైనారు. వెంటనే ఆయన పిల్లలతో తెనాలి వెళ్ళారు.

ఘనవైద్యుడు, ప్రాణమిత్రుడు, సహృదయుడు అయిన శ్రీ అనంతాచార్యుని ఆపరిస్థితిలో చూసి వికలమనస్కులైనారు ఆయన మిత్రులు. తాము ఆయనకు సరిగ్గా వైద్యం చేయగలనో, లేదోనని భయపడటంతో శ్రీ అనంతాచార్య, “నాకు చికిత్స చేయటానికి భయపడుతున్నట్లుయితే యిక్కడ మీరు నాకొక గది యిచ్చి, మా పిల్లలకు తోడుగా వుండండి. నాకు నేనే వైద్యం చేసుకుంటాను” అని చెప్పి తమకు తామే చికిత్స చేసుకున్నారు. ఎంతో త్వరగా మూడు నెలలకల్లా ఆయన ఆరోగ్యవంతులయ్యారు.

కాలం గడుస్తోంది. శ్రీ అనంతాచార్యగారు వైద్యవృత్తి మాత్రమే కాక ఎన్నో సమాజసేవా కార్యక్రమాలు తలపెట్టారు. ఉచిత తాలింఖానాలు, ఉచిత విద్యాలయాలు వంటి సంస్థలను స్థాపించారు. ఇంట్లో పిల్లలు కూడా పెద్దవాళ్ళవుతుండటంతో యింటి బాధ్యతలు కూడా పెరిగాయి. ఈ బాధ్యతలనన్నింటినీ శ్రీ అనంతాచార్య ఒక్కరే నిర్వహించటం కొంత కష్టతరంగా పరిణమించింది. అదే సమయంలో ఆయన ప్రాణమిత్రుడొకరు తన కుమార్తెను వివాహం చేసుకొనవలసినదని, ఆమె శ్రీ అనంతాచార్యగారికి కుటుంబ బాధ్యతల నిర్వహణలో చేదోడు వాదోడుగా వుండి, సహకరిస్తుందనీ ప్రోద్బలం చేయటంతో గుణవంతురాలయిన తన మిత్రుని కుమార్తె లక్ష్మిగారిని వివాహమాడేందుకు సుముఖులైనారు శ్రీ అనంతాచార్య.

ఆ సందర్భంలో శ్రీ అనంతాచార్య స్పందించిన తీరు అసామాన్యం. ఆయన తమ నలుగురు కుమారులనూ చేరజలచి తమ యింటి పరిస్థితులు వివరించారు. చివరగా వాళ్ళు మనస్ఫూర్తిగా ఒప్పుకుంటేనే తాము వివాహం చేసుకొంటామని, వాళ్ళకు యిష్టం లేకపోతే చేసుకొననీ పిల్లలతో స్పష్టంగా చెప్పి, తాము వివాహం చేసుకొనటం సమ్మతం ఔనా కాదా అని ఒక్కొక్క పిల్లవాడినీ అడిగి అభిప్రాయం తెలుసుకొన్నారు. నలుగురు పిల్లలూ తండ్రి వివాహం చేసుకొనేందుకు యిష్టపడటంతో లక్ష్మిగారితో శ్రీ అనంతాచార్యగారి వివాహం జరిగిపోయింది.

శ్రీమతి లక్ష్మిగారు గృహ నిర్వహణ బాధ్యతలు స్వీకరించి, శ్రీ అనంతాచార్య జీవనయానాన్ని సులభతరం చేశారు. అభ్యుదయ భావాలు గల శ్రీ అనంతాచార్య వివాహ

సమయంలోనే ఆమె తండ్రితో, ఆమెను కూడ తమ కుమారుల వలెనే చదివిస్తానని, ఆమెను ఎవరిపైనా ఆధారపడకుండా తన కాళ్ళపై తను నిలబడేలా విద్యావంతురాలిని చేస్తాననీ చెప్పారుట.

ఆ మాట ప్రకారమే తమ పిల్లలతో సమానంగా ఆమెకు కూడ యింట్లోనే విద్య గరపారు. వాళ్ళతోపాటు యీమెను కూడ మెట్రిక్యులేషన్ పరీక్షకు తర్ఫీదునిచ్చి కాశీలో పరీక్షలు వ్రాయించారు. కాలేజీ చదువులు చదివించి కాలాంతరంలో ఆమెను ఉద్యోగస్థురాలిని చేశారు.

శ్రీమతి లక్ష్మిగారు చిన్నవాడైన భరద్వాజుని ప్రేమతో లాలించేవారు. ఆమెతో బాగా చనువు, స్వతంత్రం ఏర్పడటం వలన అప్పుడప్పుడూ భరద్వాజు ఆమెను ఆటలు పట్టించేవారు. ఇల్లే విద్యాలయంగా శ్రీ అనంతాచార్య తమ భార్య లక్ష్మిగారిని, పిల్లలను కూర్చోబెట్టి విద్య గరపేవారు. ఆ సమయంలో భరద్వాజు లక్ష్మిగారిని ఆటపట్టించేందుకు ఆమెకు తలనొప్పి రావాలని ఆమె పై దృష్టి నిలిపి నవ్వుతూ చూసేవాడు. వెంటనే ఆమెకు తలనొప్పి బాగా వచ్చేది. ఆమె భరద్వాజు అల్లరి పని చూసి తనకు తలనొప్పి తెప్పించవద్దని బ్రతిమాలుతూ సంజ్ఞ చేసి చెప్పేది. క్లాసు జరుగుతున్నప్పుడు ఎవ్వరూ మాట్లాడకూడదని తండ్రిగారు ఆదేశించటం వలన వాళ్ళు సైగలు మాత్రం చేసుకునే వాళ్ళు.

కొంచెంసేపు ఆమెను అలా ఆటపట్టించి, ఆమెచేత అలా బ్రతిమాలుంచుకొని వదిలేసేవాడు భరద్వాజు. ఆమె కూడా భరద్వాజు చిలిపి చేష్టలకు ఎంతో మురిపెంగా నవ్వుకుంటూ ఆనందిస్తుండేది.

శ్రీ అనంతాచార్య తమ కుమారులకు మామూలు పాఠశాలవిద్యలతోపాటువేదోపనిషత్తులేకాక ప్రాణాయామం, యోగాసనాలు, దండేలు, బస్కీలు, యోగాభ్యాసం కూడా నేర్పించేవారు. భరద్వాజు ఏకసంధాగ్రాహి, మహామేధావి అవటంతో విద్యలన్నీ త్వరితగతిన అవగాహన చేసుకొనేవాడు. ఒక్కసారి వినినంతనే ఎంత కష్టమైన పాఠ్యాంశాన్నైనా నేర్చుకొనగలిగేవాడు. యోగవిద్యను ఎంతో శీఘ్రంగా ఆకళింపు చేసుకొని యోగం ద్వారా మనస్సును ఏకాగ్రము, నిశ్చలము చేసుకొనగలిగేవాడు. యోగంతో తన చిత్తాన్ని ఏకాగ్రం చేసుకొనటం సాధించాడని నిరూపించే సంఘటన ఒకటి ఎంతో ఆశ్చర్యంగా వుంటుంది.

ఒకసారి 10 సం॥ల వయస్సు గల భరద్వాజు బజారుకు వెళ్ళివస్తున్నాడు. దారిలో రోడ్డుమధ్య ఒకచోట ఒక గారడీవాడు

తన గారడీ విద్యలు ప్రదర్శిస్తున్నాడు. చుట్టూ చాలా మంది జనం నిలబడి చూస్తున్నాడు. భరద్వాజ జనంలో నిలబడి గారడీ వానిపై దృష్టి నిగిడ్చాడు. మరుక్షణం గారడీవాని విద్యలు స్థంభించి పోయాయి. ఎంతో ఉత్సాహంతో ఎన్నో మాయలు, వింతలు, విడ్డూరాలు ప్రదర్శిస్తూ జనాన్ని ఆశ్చర్యంలో, ఆనందంలో ముంచెత్తుతున్న గారడీవాడు హఠాత్తుగా తన విద్యలు పనిచేయక పోవటానికి కారణమేమిటో తెలియక కంగారు పడ్డాడు. ఎవరైనా తన విద్యలు ఆగిపోవాలని మంత్రం వేస్తున్నారా? కనికట్టు చేస్తున్నారా? అనుకుంటూ చుట్టూ పరికించి చూస్తే భరద్వాజ నవ్వుతూ తననే చూస్తున్నాడు. కారణం అర్థం చేసుకున్న గారడీవాడు భరద్వాజని సమీపించి, “బాబూ! పేదవాణ్ణి, ఏదో పాట్లకూటికై ప్రదర్శించుకుంటున్నాను. దయచేసి నా వృత్తికి అడ్డరాకండి” అంటూ ప్రాధేయపడటంతో భరద్వాజ నవ్వుకుంటూ అక్కడినుండి వెళ్ళిపోయాడు.

భరద్వాజ అల్లరి పనులు ఎలా వుండేవో తెలియపరిచే మరొక ఉదాహరణ- కొన్నాళ్ళకు శ్రీ అనంతాచార్య విజయవాడలో ‘ఆయుర్వేద రసాయనకుటి’ అనే పేరుతో వైద్యాలయం స్థాపించారు. కుటుంబంతో సహా బాపట్ల నుండి విజయవాడకు వచ్చేశారు. గవర్నరుపేటలో దావులూరి విశ్వనాథంగారి యింటి మేడపైన వున్న పోర్లన్ లో నివాసముండేవారు. మేడపై నుండి వీధిలో నడచిపోతున్న జనాన్ని చూస్తుంటే భరద్వాజకి చిలిపి ఆలోచనలు వచ్చాయి. మనిషిలోని ‘ఆశ’ అనే గుణం ఎంతో విచిత్రమైనది. తనకున్న దానితో తృప్తిగా జీవించటం చేతకాని మనిషి ఎన్ని వున్నా యింకా దేనికోసమో తపిస్తూనే వుంటాడు. సుఖాలకు దాసుడు కాకూడదని, కష్టించి జీవించటంలోనే ఆనందం వుంటుందనీ తెలిసికోలేని మనిషికి అయాచితంగా కష్టపడకుండా వచ్చే సామ్యు ఎంతో సంతోషాన్నిస్తుంది. మనిషిలోని ఆ “ఆశ” అనే బలహీనతే అతడ్ని మరింత బలహీనుణ్ణి చేసి ఏ సుఖ సంతోషాల కోసం అతడు ఆరాటపడ్డాడో ఆ సుఖ సంతోషాలకు దూరం చేసి, అన్ని విధాలా అతనిని పాతాళానికి దిగజారుస్తుంది. ఆ ప్రమాదాలేవీ గుర్తించలేని మనిషి అలా ఆశల వలయంలో చిక్కుకుని వాటికి దాసుడై జీవిస్తుంటాడు. అతనిలోని ఆ బలహీనతపై ఆధారపడి లాటరీలు, పేకాటలు, జూదము, గుర్రపు పందేలు వంటి ఎన్నో వ్యసనాలను ప్రోత్సహించే ప్రబుద్ధులెందరో తయారై ఆ బలహీనతలను వ్యాపారంగా

చేసి సామ్యు చేసుకుంటుండటం మన చుట్టూరా వున్న సమాజంలో మనం కళ్ళారా చూస్తూనే వున్నాం.

చిన్న పిల్లవాడైన భరద్వాజ మనిషిలోని ‘ఆశ’ అనే గుణాన్ని చూసి చిన్న తనపు చిలిపితనంతో వారిలోని ఆ గుణంతోనే వారిని ఆట పట్టించాలనుకున్నాడు. చిన్న చిన్న కాగితాలలో చిన్న చిన్న రాళ్ళు, చిల్లపెంకులూ వేసి పాట్లాలు కట్టి వాటిపై తులం వెండి, రెండు తులాల బంగారం అని వ్రాసి అన్నయ్యలు, తానూ రోడ్డుపైకి విసిరి, పట్టగోడపైనుండి ఏం జరుగుతుందా అని తొంగి చూస్తుండేవాళ్ళు. ఏం జరుగుతుంది? రోడ్డుపైన బంగారం, వెండి అని రాసి వున్న పాట్లాలు మనిషి కంటపడితే యింకేమైనా వుందా? పండుగే పండుగ! తేరగా వెండి బంగారాలు దొరికాయి అనుకుంటూ గబగబా ఆ పాట్లాలు తీసుకుని విప్పి చూస్తే ఏముంది! రాళ్ళు, రప్పలు!! అప్పుడు చూడాలి వాళ్ళ ముఖాలు! తమను ఆశపెట్టి నిరాశలో ముంచేసిన ఆ పాట్లాలను విసిరికొట్టి వెళ్ళిపోతారు.

ఇదంతా మేడపై నుండే చూస్తున్న అల్లరి పిల్లలు సంతోషంతో “భలే! భలే! బుట్టలో వేసేశాము” అంటూ చప్పట్లు కొడుతూ యిల్లంతా గంతులేస్తూ విపరీతంగా నవ్వుకునేవాళ్ళు.

శ్రీ అనంతాచార్యులవారి గృహంలో లక్ష్మణుడు అని ఒక సేవకుడుండే వాడు. అతడు అతి చిన్న వయస్సులోనే శ్రీ అనంతాచార్యులవారి వద్దకు వచ్చి ఎన్నో సంవత్సరాలు వున్నాడు. అప్పటికి శ్రీ అనంతాచార్యులవారి సతీమణి జీవించి వున్నారు. లక్ష్మణుడు యింటా బయటా ఆ కుటుంబానికి ఎంతో చేదోడు వాదోడుగా వుంటూ కుటుంబంలో ఒక వ్యక్తిగా కలిసిపోయాడు. ఆయుర్వేద వైద్యవృత్తిలో వున్న శ్రీ అనంతాచార్య వద్ద వుండటం వల్ల లక్ష్మణుడికి వైద్యవిద్యా పరిజ్ఞానం కూడా లభించింది. శ్రీ అనంతాచార్య లక్ష్మణుడికి మందులు తయారు చేసే విధానాలను కూడా నేర్పించటంతో అతడు ఆయనకు కుడిభుజంగా వెన్నంటి వుంటూ ఎంతో సహాయ సహకారాలందిస్తుండేవాడు. తన స్వగ్రామం వెళ్ళిన తర్వాత ఆ పరిసర గ్రామాల ప్రజలందరికీ తన వైద్య సేవలందించి, మంచి వైద్యుడిగా పేరు పొందాడు. అతడు శ్రీమతి బుచ్చి వెంకట లక్ష్మీగారు దివంగతులైన తర్వాత తల్లిలేని పిల్లలను ఎంతో ఆదరిస్తూ, వారి ఆలన పాలనలో అనంతాచార్యునికి సహకరిస్తూ వుండేవాడు.

- సశేషం

శ్రీశ్రీశ్రీ మాతా ఆనందమయి జీవితం మరియు బోధలు

శ్రీమతి శ్రీదేవి

కొన్ని సంవత్సరాల పాటు అమ్మను నీడవలే అంటిపెట్టుకొని తిరుగుతూ అమ్మకు అతి సన్నిహితంగా మెలిగిన గురుప్రియ, అమ్మ డాక్టర్ విడచి రాయపూర్ వెళ్లి యెన్నాళ్లకూ తిరిగి రాకపోవటంతో యెంతగానో బాధతో కృంగిపోయింది. అయినా ధైర్యంగా అమ్మ విధించిన సాధనలను కొనసాగిస్తూనే వున్నది. ఆ తర్వాత నలహాటిలో అమ్మ దర్శనమిస్తారన్న వార్త ఆమెకు యెంతో పూరణ నిచ్చింది. నలహాటిలో రెండు వారాలపాటు అమ్మ సన్నిధిలో ఆనందంగా గడిపిన గురుప్రియకు అమ్మ మరల రాయపూరు వెళుతున్నారన్న వార్త ఆశనిపాతంలా తగిలింది. గురుప్రియ అమ్మతో తాను కూడా రాయపూర్ వస్తానని, అమ్మని విడిచి వుండలేనని బ్రతిమాలింది. అయినా అమ్మ ఒప్పుకోలేదు. “మీరంతా ఒకచోట స్థిరంగా వుంటూ సాధనలను కొనసాగించవలసిన అవసరం వుంది. లక్ష్యం వైపు ముందుకు సాగటం అన్నింటికంటే ముఖ్యమైన విషయం” అని అన్నారు అమ్మ.

రాయపూర్ బయలుదేరే ముందు శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ గురుప్రియను యేకాంతంలోకి తీసుకొనివెళ్లి చాలాసేపు ఆమెతో మాట్లాడారు. ఆమెకు పూజ, జపము, అర్చన, గాయత్రీ మంత్ర అనుష్ఠానము, సంధ్యావందనం, యివి కాక చేయవలసిన మరికొన్ని కార్యక్రమాలు వివరించారు. గురుప్రియను తన తండ్రి శశాంక బాబుతో కలిసి సిద్ధేశ్వరి ఆశ్రమంలోనే వుండవలసిందిగా చెప్పారు. కొన్ని దేవతా అనుష్ఠానాలను పూజా విధానాలను తన తండ్రి వద్దనే నేర్చుకోవాల్సిందిగా చెప్పారు. ఒకవేళ యెక్కడికైనా

వెళ్లాలని అనిపిస్తే తండ్రితో కలిసి వింధ్యాచలం, కాశీ వెళ్ళవలసినదిగా చెప్పారు. ఒకరోజు గురుప్రియతో కలిసి కూర్చుని భోజనం చేసి ఆమెను సంతోషపెట్టారు.

శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ నలహాటి నుండి మరల రాయపూర్ బయలుదేరే ముందురోజున శశాంక బాబును ప్రత్యేకంగా తన గదిలోకి పిలిపించుకొని యేకాంతంలో అతనితో యెన్నో విషయాలు మాట్లాడారు. అమ్మ జన్మదినోత్సవాల సందర్భంగా సిద్ధేశ్వరిలో శివలింగ ప్రతిష్ఠ జరిగింది. కృష్ణ దాదా అనే భక్తుడు సిద్ధేశ్వరిలో ప్రతిష్ఠించడానికి ఒక నల్లరాతి శివలింగాన్ని తెప్పించగా దానిని అమ్మ సిద్ధేశ్వరి ప్రాంగణంలోని ఒక వేదికపై శ్రీ భోలానాథ్ గారి చేత ప్రతిష్ఠింపజేశారు. అమ్మ శశాంకబాబుకు ఆ లింగానికి యథావిధిగా ఈశ్వర పూజ కార్యక్రమాన్ని నిర్వహించవలసినదిగా చెప్పారు. రమణాశ్రమంలో ప్రతిరోజూ జరిగే హోమ నివేదనను ఆశ్రమ వాసులందరూ రోజుకొకరు చొప్పున స్వీకరించాలని, ఆ నివేదనను తినిన వ్యక్తులు ఆ రోజంతా పచ్చి పాలు, పండ్లు తప్ప యెటువంటి ఆహారము తినకూడదని నియమం విధించారు. శశాంక బాబును ప్రతి శనివారం ఆ హోమ నివేదనను స్వీకరించమని చెప్పారు. అమ్మ శశాంక బాబుకు ప్రాణాయామ విధానాలను వివరించి నియమ నిష్ఠలతో ఆ విధమైన సాధన చేయవలసిందిగా ఆదేశించారు. నెలలో రెండుసార్లు శశాంక బాబును రోజులో 24 గంటలూ ఒకే యోగాసనంలో కదలకుండా కూర్చుని సాధన చేయవలసినదిగా చెప్పారు. అమావాస్య, పూర్ణిమ తిథులలో శశాంక బాబును, గురుప్రియను రమణాశ్రమంలో

హోమం చేయమని చెప్పారు. శశాంక బాబుకు చేయవలసిన కార్యక్రమాలన్నీ వివరించి వివరంగా అమ్మ ఆయనతో యిలా అన్నారు:

“వందల సంవత్సరాలుగా సిద్ధ పురుషులందరూ సంచరించిన ప్రదేశమే యీ సిద్ధేశ్వరి. ఇచ్చటి భూమి మహా మహిమాన్వితమైన యోగశక్తితో నిండి నిజదీక్షితమై వున్నది. ఇచ్చటి నేలలోని అణువణువు లోను సిద్ధపురుషుల దివ్య తపశ్శక్తి నిక్షిప్తమై వున్నది. ఈ తపోభూమి సాధకులకు వరప్రదాయకమై వారి సాధనలను సఫలం చేస్తుంది. అయితే యిన్నాళ్లుగా ఈ ప్రదేశంలోని శక్తి నిద్రాణంగా వుండిపోయింది. ఈ తపోభూమిలోని యోగశక్తిని జాగృతం చేయవలసిన అవసరం యెంతైనా వున్నది. అందుకు తగిన సమయం కోసం వేచి వున్నాను. ఇప్పుడు సమయం వచ్చింది. ఈ పవిత్ర కార్యం నెరవేర్చడానికి అర్హుడవు నువ్వే! కొన్నేళ్లుగా యిక్కడ యెవ్వరు యెటువంటి కార్యాలు చేయలేదు. ఇప్పుడు యీ పవిత్రకార్యం నెరవేరబోతున్నది. దీనిని ముందుగా నీవు మాత్రమే చేయవలసి వున్నది కనుక నిన్ను ఈ ప్రదేశంలో వుంచి యివన్నీ నడిపిస్తున్నాను. ఇందులో నిజానికి నా ప్రమేయం యేమీ లేదు. ఏ సమయానికి యేది జరగాలో అది జరిగిపోతుంది అంతే!”

నలహాటీలో భక్తులకు వీడ్కోలు చెప్పి అమ్మ రాయపూర్ బయలుదేరారు. అమ్మ వెంట శ్రీ భోలానాథ్ గారు, కమలాకాంత్ మాత్రమే వున్నారు. ఈసారి కూడా అమ్మ తనతో యెవరూ వచ్చేందుకు అనుమతించలేదు. మొదటగా అమ్మ డెప్రోడూన్ వెళ్లి అటు నుండి రాయపూర్ వెళ్లారు. 1932వ సంవత్సరంలో అమ్మ రాయపూర్ రావటం జరిగింది. ఫాల్గుణ మాసంలో జ్యోతిష్ దాదా మరల రాయపూర్ వచ్చాడు. అయితే ఈసారి అతను దీర్ఘకాల సెలవులు పై రావటం జరిగింది. ఆ సెలవులు అయిపోగానే వుద్యోగానికి రాజీనామా చేసి పెన్షన్ తీసుకుంటూ మిగిలిన జీవితమంతా అమ్మ సన్నిధిలో గడపాలని నిర్ణయించుకున్నట్లుగా తెలిసింది. చైత్ర మాసం వరకు అమ్మ రాయపూర్ లో వున్నారు. ఆ తర్వాత డెప్రోడూన్ వెళ్లి అటునుంచి మసూరి వచ్చారు. మసూరిలో కొన్నాళ్లు వున్న తర్వాత అమ్మ శ్రీ భోలానాథ్ గారిని బదరీనాథ్ క్షేత్రంలో కొన్నాళ్లు వుండవలసిందిగా చెప్పి, కమలాకాంత్ ను తోడుగా శ్రీ భోలానాథ్ గారితో బదరీనాథ్ క్షేత్రానికి పంపించారు. 1933వ సంవత్సరం వైశాఖమాసం వచ్చింది.

డాకా రమణాశ్రమంలో యథావిధిగా శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ జన్మదిన వేడుకలు ఆరంభమైనాయి. అఖండ నామ సంకీర్తనలు, హోమములు, ఆహుతులు, పూజలు, సంతర్పణలు - అన్నీ యథావిధిగా జరిగాయి. మసూరిలో అమ్మ వెంట జ్యోతిష్ దాదా వున్నారు. కొన్నాళ్ల తర్వాత మసూరి నుండి ఉత్తర కాశీకి వెళ్లాలని సంకల్పించారు అమ్మ. మసూరి నుండి ఉత్తరకాశి 60, 65 మైళ్ల దూరంలో వున్నది. కొండల మధ్య బాట వెంట వెళ్లవలసి వున్నది. అమ్మ కాలి నడకన మసూరి నుండి జ్యోతిష్ దాదాతో కలిసి ఉత్తరకాశి చేరుకున్నారు. శ్రీ భోలానాథ్ గారు అమ్మ ఆదేశంతో బదరీనాథ్ క్షేత్రంలో కొంత కాలం గడిపిన తర్వాత కేదార్నాథ్, యమునోత్రి క్షేత్రాలు దర్శించి ఉత్తరకాశి వచ్చారు. ఉత్తర కాశీలో సాధుసత్పురుషులెందరో అమ్మ దర్శనార్థం రావడం మొదలుపెట్టారు. మొదట్లో వారందరూ ఒక మహిళ అయిన అమ్మ వద్ద స్వేచ్ఛగా మాట్లాడలేకపోయేవారు. కానీ ఆ తర్వాత వారిలో ఆ సంకోచం తొలగి తల్లి వద్ద పిల్లల వలె నిస్సంకోచంగా మెలగసాగారు. అమ్మ నుండి వారు తమకు ఆధ్యాత్మికంగా వున్న సందేహాలు వ్యక్తం చేసి సమాధానం పొందుతుండేవారు. నిరంతరం ఆధ్యాత్మిక చర్చలు జరుగుతుండేవి. ఉత్తర కాశి, అక్కడి పరిసర ప్రాంతాల నుండి యెందరో సాధువులు, జిజ్ఞాసువులు, పండితులు, సన్యాసులు- అనేకమంది అమ్మను దర్శించసాగారు.

అమ్మ మరల ఉత్తరకాశి నుండి మసూరి, డెప్రోడూన్, హరిద్వార్, లక్ష్నో ర్యూలా, ఋషికేష్ మొదలైన ప్రాంతాలకు వెళ్లారు. ఆ సమయంలో కాశ్మీరీ, పంజాబీ, సింధీ మొదలైన ప్రాంతాల నుండి కూడా ప్రజలు వచ్చి అమ్మను దర్శించుకున్నారు. ఆ తర్వాత అమ్మ డెప్రోడూన్ వచ్చారు. డెప్రోడూన్ లో అమ్మ ఆనందచక్రము అనే ఆలయంలో నివాసమున్నారు. డెప్రోడూన్ లో పెద్ద సంఖ్యలో ప్రతిరోజూ భక్తులు అమ్మ దర్శనార్థం రావడం మొదలుపెట్టారు. పూజలు, భజనలు, వుపవాస దీక్షలు, కుమారీ పూజలు, సంతర్పణలు పెద్ద యెత్తున జరుగసాగాయి. నిరంతర ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమాలతో డెప్రోడూన్ ప్రాంతమంతా ప్రతిరోజూ ఒక పండుగ వాతావరణాన్ని సంతరించుకున్నది. అమ్మ సన్నిధిలో ప్రజలంతా ఆధ్యాత్మిక చింతనలో మునిగి యెంతో ప్రశాంతంగా, ఆనందంగా కాలం గడపసాగారు.

- సశేషం

ద్వారకామాయి అనుభవమండపము

డా|| తుంగతుర్తి శేషగిరిరావు, హైదరాబాదు

నేను ENT స్పెషలిస్ట్ ని. ఈమధ్యే నేపాల్ నించి వచ్చేసి, హైదరాబాదులోని వనస్థలిపురంలో క్లినిక్ పెట్టుకున్నాను.

సాయిబాబాతో నా పరిచయం చాలా వెనకనుంచి, 1967 సంవత్సరం నుంచి వుంది. నేను 13 సంవత్సరాల వయస్సులో మా మేనమామగారి ఇంటికి వెళ్ళినప్పుడు పక్కంటి వాళ్ళు, చిన్న బాబా విగ్రహం పెట్టుకొని పూజ చేసే వాళ్ళు. నేను బయట నుంచి ఒకసారి ఆ విగ్రహాన్ని చూసాను.

మా స్వగ్రామం వరంగల్ జిల్లాలో ఉన్న ఒక పల్లెటూరు. మా అన్నయ్యకి పెళ్లయిన తర్వాత హైదరాబాదులో సనత్-నగర్ లో ఇల్లు తీసుకున్నారు. నేను మా ఊరి నించి ఇంటికి అవసరమైన కొన్ని సరుకులు, సామాను అయిదారు సంచీలలో సర్దుకుని, అన్నయ్య ఇంటికి తీసుకెళ్లేందుకు హైద్రాబాద్ కి వచ్చాను. ఈచేతిలో కొన్ని, ఆచేతిలో కొన్ని సంచీలు పట్టుకుని గౌలిగూడలో బస్టాండ్ లో దిగాను. అక్కడి నుంచి నాంపల్లి వెళ్లి, అక్కడ సనత్-నగర్ బస్సు ఎక్కాళి. కొన్ని పరిస్థితులవల్ల అన్నయ్య బస్సుస్టాండ్ కి రాలేదు. నాంపల్లి వెళ్లడానికి నేను రిక్షా మాట్లాడుకున్నాను. నాంపల్లికి అర్థ రూపాయి అని చెప్పాడు. సరేనని రిక్షా ఎక్కాను, తీరా ఎక్కాక 'ఆరు రూపాయలు యివ్వాలి' అన్నాడు. అతను అలా మాట మార్చేసరికి, నాకు ఏడుపాబ్బి బిక్కుమొహం వేసాను. ఈ లోపల ఒక 25 సంవత్సరాల వయసున్న ఒక అబ్బాయి సైకిల్ మీద వచ్చి ఆగి, "ఏంటి ఆరు రూపాయలు అంటున్నావ్, అర్థ రూపాయని చెప్పావు కదా, నేను వెనకనే ఉన్నాను, ఏం చిన్నపిల్లాడనా అలా మాట్లాడుతున్నావ్, పోలీసులకి చెప్తా" అన్నాడు. వెంటనే

రిక్షా అతను కంగారుపడుతూ,, ఏం లేదు, ఏం లేదు అని చెప్పి, రిక్షా బయలుదేరతీసాడు. నేను 'హమ్మయ్యా' అనుకుని మనసులో రామనామం చెప్పుకుంటూ ఉన్నాను. నాకు చిన్నప్పటి నించి రామనామం చెప్పుకోవడం అలవాటు. కొంతసేపయ్యాక అతను వెనుక వస్తున్నాడా అని చూసాను. కనిపించలేదు. రిక్షా దిగి పది నిమిషాలు ఎదురు చూసినా కనిపించలేదు. నన్ను ఆ పరిస్థితి నించి కాపాడినందుకు అతనిపై చాలా కృతజ్ఞతా భావం కలిగింది. అప్పట్లో సనత్-నగర్ వెళ్లడానికి బస్సు ఎక్కాలంటే, క్యూలో నిల్చోవాలి. బస్సులు చాలా తక్కువగా ఉండేవి. రెండు చేతుల్లో సంచీలు పట్టుకుని ఇబ్బంది పడుతూ వరుసలో నిలుచున్నాను. ఈ సామానుతో బస్సు ఎక్కగలనా అనుకున్నాను. ఇంతలో సుమారు 35 సంవత్సరముల వయసున్న ఒకతను వచ్చి నా వెనుకే నిల్చుని, కొంత సామాను పట్టుకుంటాను యివ్వమని నా చేతిలోనించి తీసుకుని, 'ఏ ఊరు బాబూ' అని మాట కలిపాడు. నన్ను బస్సు ఎక్కించి నా సామానంతా సర్ది, వెళ్ళిస్తానని చెప్పాడు, నేను వెంటనే ఆత్మతగా 'మీరు రారా' అని అడిగాను. 'లేదు, నీకోసమే వచ్చాను' అని గబగబా బస్సు దిగి వెళ్ళిపోయాడు. చాలా ఆశ్చర్యపోయాను కానీ అంతకు మించి ఏమీ అర్థం కాలేదు.

16 సంవత్సరాల తరవాత నేను M.B.B.S., పూర్తి చేసుకొని, వరంగల్లు KMC వైద్యకళాశాలలో ENT కోర్స్ చదువుతున్నాను. అప్పటికి వివాహం అయ్యి, కాజీపేటలో ఉండేవాళ్ళం. అప్పుడు నేను, మా మిత్రులొకరు రోజూ పొద్దున్నే వ్యాహ్యళికి వెళ్ళేవాళ్ళం. ఆయన ప్రతిరోజూ నాకు శిరిడి సాయిబాబా గురించి చెప్పేవారు. అంతేకాకుండా 'మీరు కూడా పూజించుకోండి మంచిది' అనేవారు.

మాదేమో ఆచార వ్యవహారాలు వున్న సాంప్రదాయ కుటుంబం. నాకు చిన్నప్పటి నుంచి రాముడు అంటే చాలా ఇష్టం. 'బాబా ముస్లిం కదా, ఎలా పూజిస్తాం' అనిపించేది. తర్వాత ఒకరోజు ఆయన బాబా క్యాలెండర్ తెచ్చి నా గదిలో పెట్టారు. నేనేమి అనలేక ఊరుకున్నాను. అది అలాగే చుట్టచుట్టి ఉండేది. అప్పట్లో శిరిడి సాయిబాబా సినిమా హిందీలో వచ్చింది. ఆయన నాతో, ఆ సినిమాకి వెళదాం రమ్మన్నారు. మొహమాటం కొద్ది వెళ్లాను. అయితే సినిమా నుంచి వచ్చాక మొట్టమొదటిసారి క్యాలెండర్ తీసి బాబాకు దణ్ణం పెట్టాను.

మా పక్కంటి వాళ్ళు బాబా పూజ చేసే వాళ్ళు. మా ఆవిడని వాళ్ళ ఇంటికి పంపి బాబా చరిత్ర ఏమైనా ఉందేమో అడగమని చెప్పాను. వాళ్ళు వెంటనే పూజ్యశ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగారు రాసిన శ్రీ సాయిలీలామృతం గ్రంథం ఇచ్చారు. అదేరోజు నేను సాయంత్రం 6 గంటలకు మొదలుపెట్టి తెల్లవారే వరకు లేవకుండా పూర్తి చేశాను. అంత అద్భుతంగా అనిపించింది ఆ గ్రంథం. మా ఇంట్లో పూజలో, సీతారామలక్ష్మణులు వున్న పటం వుండేది. పారాయణ పూర్తవగానే, ఆ పటం పక్కన పెట్టి, క్యాలెండర్ లో ఉన్న బాబాని అక్కడ పెట్టాను.

ఇది జరిగిన మూడు నాలుగు రోజులకి మా పక్క వాళ్ళ ఇంటికి శ్రీ సాయిబాబా మరియు శ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగారి భక్తులొకరు వచ్చారు. ఆయన నాతో మాట్లాడుతూ, బాబాకి హారతులు చాలా ముఖ్యం అవి మొదలు పెట్టుకోమన్నారు. అదేరోజు హారతులు మొదలు పెట్టాము. బాబా దయతో ఈనాటి వరకు దిగ్విజయంగా నాలుగు హారతులు జరుపుకుంటున్నాము. తర్వాత ఆయన ద్వారానే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి గురించి తెలియడం, సాయిబాబా మాసపత్రికకి చందాకట్టి చాలా విషయాలు అందులో నుంచి తెలుసుకోవడం జరిగింది.

ఒక రోజు రాత్రి 8 గంటల సమయంలో మా ఇంటికి ఒక బచ్చగాడు వచ్చాడు. మేముండే ఇంటికి గదులు వరుసగా ఉంటాయి. ముందు గదిలో, ఒకతను వైద్యం నిమిత్తంవస్తే, గది తలుపు దగ్గరగా వేసి అతనితో మాట్లాడుతున్నాను. కేవలం వైద్యం చేయించుకోవడమే కాకుండా, అతను నేను, చాలా ఆధ్యాత్మిక విషయాలు చర్చించుకుంటున్నాము. ఆ సమయంలో బచ్చగాని అరుపు వినిపించింది. నేను మా శ్రీమతితో, 'చూడు ఎవరో వచ్చారు' అని చెప్పాను. అప్పటికే మా భోజనాలు అయిపోయాయి. ఆమె,, 'ఇంట్లో పెట్టడానికి ఏదీలేదు, మజ్జిగ తప్ప' అనుకుని ఊరుకున్నదట. దాదాపు అర్ధగంట తరవాత వైద్యం నిమిత్తం వచ్చిన అతను బయలుదేరితే, నేను కూడా బైటకి వచ్చాను. ఆ బచ్చగాడు యింకా మా గుమ్మం దగ్గరే నిలబడి వున్నాడు. నేను వెంటనే నా శ్రీమతిని పిలిచి, 'ఇంతసేపు ఇక్కడే నిలబెట్టావా' అన్నాను. ఇవ్వడానికి ఏమీ లేదని ఊరుకున్నాను, వెళ్ళిపోయాడనుకున్నాను ఆమె చెప్పింది. అతను వెంటనే, 'మజ్జిగ ఉన్నా పాయ్యమ్మా!' అన్నాడు. తను ఒక్కసారి ఉలిక్కిపడి, వెంటనే మజ్జిగ తీసుకువచ్చి అతనికిచ్చింది. అతను దాదాపు అరగంటసేపు మా ఇద్దరితో మాట్లాడాడు. దాంట్లో ముఖ్యంగా చెప్పిన విషయం ఏమిటంటే,, "నేను కోపర్ణం నుంచి వస్తున్నాను, అక్కడ మేమందరం ఒక సభ ఏర్పాటు చేసుకున్నాము, అందులో మీరు బాబా భక్తులని, మీ పేరు ప్రస్తావనకు

వచ్చింది. అందుకే మిమ్మల్ని చూసి పోదామని వచ్చాను” అని చెప్పి వెళ్లిపోయారు. మామూలుగా బచ్చగాళ్ళు ఒకసారి పిలిచి పలక్కపోతే, వెళ్ళిపోతారు. ఈ మాటలు చెప్పడానికి అర్థగంట బైట ఎదురు చూశారంటే చాలా ఆశ్చర్యం వేసింది.. మనిషి నల్లగా ఉన్నారు. అతని కళ్ళు చీకట్లో మెరుస్తున్నాయి. చేతిలో ద్రవపదార్థాలు పోసుకోవడానికి వీలుగా స్ట్రీల్ మగ్గు లాంటిదొకటుంది అంతే! సాధారణంగా ఉండే బచ్చగాని అవతారంలోనే ఉన్నారు. మర్నాడు మా పక్క వాళ్ళతో చెప్తే, అలాంటి వాళ్ళని చుట్టుపక్కల ఎక్కడా చూడలేదన్నారు.

ఒకసారి కళాశాల గ్రంథాలయము నించి ENT కోర్సుకు సంబంధించిన 3 పుస్తకాలు ఇంటికి తెచ్చుకున్నాను. చదవడం పూర్తి చేశాక తిరిగి ఇవ్వడానికి గ్రంథాలయానికి వెడుతుంటే, కొద్దిగా వర్షం వస్తోంది. ఇంట్లో గొడుగు తీసుకుని బస్సు ఎక్కాను. బస్సుదిగి కొంచెం దూరం నడవాలి. నేను బస్సు దిగగానే వర్షం బాగా పెద్దదయ్యింది. దానితోపాటు గాలికూడా పెరిగింది. వెంటనే గొడుగు తెరిచాను. ఇదివరకు పాడైపోతే దానిని బాగుచేయించి వాడుతున్నాము. ఆ వర్షపు జోరుకి వాన నీరు గొడుగు లోపలికి కూడా వచ్చేస్తున్నాయి నా చేతిలో వున్న పుస్తకాలు తడిసి పోతాయేమోనని భయంవేసి బాబాని స్మరించాను. ఆ దారిలో నేను తప్ప ఎవ్వరూ లేరు. ఇంతలో అకస్మాత్తుగా 25 సంవత్సరముల ఒక ముస్లిం అబ్బాయి(నాకు అలా అనిపించాడు), నా ఎదురుగా వచ్చి నిలబడి, నా చేతిలోంచి గొడుగులాక్కుని కింద పడేసి, తన రెండుచేతులు కలిపి, నా తలపై ఆచ్ఛాదనలా పెట్టాడు. వెంటనే గొడుగు బాగయ్యింది. ఒక్క చుక్క కూడా నీళ్లు లోపలికి పడటం లేదు. నాకు చాలా ఆశ్చర్యంవేసి, ముస్లిం కదాని, ‘షుక్రియా’ అన్నాను, ఏమీ మాట్లాడకపోతే థాంక్స్ అని, ధన్యవాదములు అని రెండు భాషల్లో చెప్పాను. ఏమీ మాట్లాడలేదు,,మీ పేరేమిటని మళ్ళీ 3 భాషల్లో అడిగాను,,ఏమీ చెప్పలేదు, నేను రెండు అడుగులు నడిచి వెనక్కి చూసాను ఎవ్వరూ లేరు. రోడ్డంతా నిర్మానుష్యంగా వుంది. ఒక్కసారి ఒళ్ళు గగుర్పొడిచింది. సాయిబాబా అనే అలా వచ్చారనిపించి, వారి దయకి నా హృదయం ద్రవించి కళ్ళల్లో నీళ్ళు ప్రవహించాయి. ఇలా ఎన్నోసార్లు వేరే రూపాల్లో ప్రత్యక్షమై నన్ను కాపాడారు. వారు బాగుచేసిన

గొడుగు ఇప్పటికీ బాగుంది.

నా చిన్నతనంలో హైదరాబాదు వచ్చినప్పుడు జరిగిన సంఘటనలో కూడా నన్ను కాపాడింది బాబాగారే అని నా ప్రగాఢ విశ్వాసం.

1986 లో నాకు ప్రభుత్వ వైద్యశాలలో ఉద్యోగం వచ్చింది. అప్పుడు నేను పశ్చిమగోదావరి జిల్లా పోలవరంలో ఉద్యోగానికి నియమింపబడ్డాను. ఒకసారి మా కాంపౌండరు, నేను, పక్కనే ఇంకో పల్లెటూరు కి వెళ్ళవలసి వచ్చింది. అయితే ఆపూర్లో ఒక డాక్టర్ చాలా తక్కువ వ్యవధిలోనే పెద్ద ఆసుపత్రి కట్టి బాగా సంపాదిస్తున్నాడని నాకు చూపించాడు. ఒక్క నిమిషం పాటు నా మనసు చలించింది. ఎందుకంటే నేను ఫస్ట్ క్లాస్ లో ఉత్తీర్ణుడయ్యి, మూడువేల రూపాయల ప్రభుత్వ ఉద్యోగం కోసం హైదరాబాద్ వదిలి పల్లెటూరికి వచ్చేసాను. ఇతను నిన్న కాక మొన్న వచ్చి, ఈ మారుమూల ఇంత పెద్ద ఆసుపత్రి కట్టి బాగా సంపాదిస్తున్నాడే.. అనిపించింది. అదే రోజు రాత్రి బాబాగారు స్వప్నదర్శన మిచ్చి, చెంప ఛెళ్లు మనిపించి, “ఏరా! నీ ‘నామధనం’ అంతా ఏమైందనుకున్నావ్?” అన్నారు. అప్పుడు నాకు అర్థం అయ్యింది, లౌకికమైన సిరిసంపదలు కోరకూడదు, నా ఖాతాలో ఆధ్యాత్మిక ధనం మాత్రమే వుండాలని బాబా చెప్తున్నారని!! నిజానికి నా వ్యక్తిత్వం కూడా అలాంటిది కాదు, ఎప్పుడో ఒకసారి చిన్న ఆలోచన వచ్చినందుకు బాబా వెంటనే నాకు తగిన వైద్యం చేశారు.

నిజంగా మళ్ళీ ఎప్పుడూ అలా అనిపించలేదు. తరవాత బాబావారు నాకు ఏ లోటూ చెయ్యలేదు. వేరే దేశాలలో కూడా పనిచేశాను. అనేక వైద్య కళాశాలల్లో అధ్యాపకుడిగా పనిచేశాను. పిల్లల బాధ్యతలు నెరవేరాయి. ఇప్పుడు మళ్ళీ భారతదేశం తిరిగివచ్చి క్లినిక్ పెట్టుకున్నాను. ఇప్పుడు నా వయస్సు 71 సంవత్సరాలు. చాలా వరకు సేవా భావంతోనే వైద్యం చేయడానికి ఇష్టపడతాను. వృత్తితో పాటు పారాయణ, హారతులు అన్నీ చేసుకునే అవకాశాన్ని కల్పించారు.

ఈ విధంగా నాకు ఊహ తెలిసినప్పటినించి ఇప్పటి వరకు నా వెనుకే వుండి నన్ను కాపాడుతున్న సమర్థ సద్గురు సాయినాథునికి సహస్రకోటి కృతజ్ఞతాభివందనాలు!! ●

శ్రీచార్మ్యని అద్భుత లీలలు

శ్రీ వెంకారెడ్డి, ఒంగోలు

పూజ్యశ్రీ భరద్వాజ గురుదేవుల లీలావైభవాన్ని ఒంగోలు వాస్తవ్యులు శ్రీ వెంకారెడ్డిగారు ఈవిధంగా తెలియచేస్తున్నారు.

ఒంగోలులో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి ఆరాధనా రజతోత్సవ వేడుకల్లో వారి బృందావనం దగ్గర సత్సంగసభ్యులొకరు నాకు శ్రీ సాయిలీలామృతం గ్రంథమిచ్చి మూడుసార్లు పారాయణ చేయమన్నారు. అంతకుముందు కేవలం పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి సమాధిని దర్శించుకుంటూ వుండేవాడిని. తరవాతనుంచి ఎక్కువగా వారి సన్నిధికి వెళ్లి సేవించుకోవడం మొదలుపెట్టాను. తరువాత శ్రీ గురుచరిత్ర, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు వ్రాసిన ఇతర గ్రంథాలు కూడా పారాయణ చేశాను.

ఒకసారి స్వప్నంలో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు దర్శనం ఇచ్చారు. అది తిరుమల కొండలా వుంది. అక్కడ ఒకచోట పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు తెల్లటి వస్త్రాలు ధరించి కూర్చుని దర్శనమిచ్చారు. నేను, 'అదేమిటి! మన మాస్టరుగారు ఇక్కడ వున్నారు!' అనుకుని, దగ్గరకు వెళ్లి పాదనమస్కారం చేసుకుని కూర్చున్నాను. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఒక పళ్లెం నిండా సమృద్ధిగా పిండివంటలతో కూడిన భోజనం వడ్డించి నాకు అందించారు. నేనప్పుడు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారితో, "నేను విద్యానగరుకి వెళ్ళివచ్చానండి, చాలా బాగుంది!" అని చెప్పగానే పకపకా నవ్వారు. ఆ నవ్వుతో నాకు మెలుకువ వచ్చింది.

అప్పటినుంచి నా సమస్యలన్నీ తీరిపోతూ వచ్చాయి! నాకు ఇద్దరు అమ్మాయిలు. ఇద్దరూ ఇంజనీరింగ్ అవుతూనే క్యాంపస్ సెలక్షన్ లో ఉద్యోగాలొచ్చి స్థిరపడ్డారు. కొంతకాలం క్రితం మా పెద్దమ్మాయికి పెళ్ళి చేశాము. నాకు కొన్ని ఆరోగ్య సమస్యలున్నా అవి అంతగా బాధించటం లేదు.

నేను ప్రతిరోజూ దాదాపు ఇరవై నిమిషాలు పూజ్యశ్రీ

మాస్టరుగారి సమాధికి ప్రదక్షిణలు చేస్తూ వుంటాను. ఒకసారి ప్రదక్షిణలు మొదలుపెట్టాక అకస్మాత్తుగా సమాధి మీద పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు పడుకుని కనిపించారు! నాకు ఆశ్చర్యము, ఆనందం కలిగాయి. నేను ఆయనను చూస్తూ, దాదాపు ఏబై నిమిషాలదాకా ప్రదక్షిణలు చేస్తూనే వున్నాను. ఆరోజు చాలా అద్భుతంగా అనిపించింది. అది పూర్తిగా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి దయ.

మేము ఏ యాత్రకి వెళ్లినా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారికి చెప్పుకుని ధునిలో టెంకాయ వేసుకుని వెళ్తే ఆ యాత్ర చాలా బాగా జరిగేది! ఆయన అనుగ్రహం అనుభవమయ్యేది. అది ఇక్కడ మా అందరి అనుభవం. ఒకసారి నేను మాణిక్యనగర్, గాణాపూర్ వెళ్లి అక్కడినుంచి అక్కల్లోట వెళ్లాను. ముందు రెండు క్షేత్రాలలోనూ ఏ ఇబ్బంది లేకుండా రూము తీసుకుని బసచేశాను. కానీ అక్కల్లోటలో ఒక్కరికి రూము ఇవ్వమన్నారు. నేను దర్శనం చేసుకుని వచ్చి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారిని, బాబాను తలచుకుంటూ, ఆరోజుకి ఆరుబయట పడుకుందామని అనుకుంటున్నాను. ఈలోపున ఒకాయన నావద్దకు వచ్చి, "మీరు తెలుగువారా?" అనడిగారు. నాకు పట్టలేని ఆనందం కలిగింది. "ఎక్కడ వుంటున్నారు?" అనడిగారు. "నాకు రూము దొరకలేదు. ఈరోజుకి ఇక్కడే పడుకుంటాను" అన్నాను. వెంటనే ఆయన, "నాతో రండి!" అని చెప్పి నాకు రూము ఇప్పించారు! అద్భుతమైన ఆ లీలకు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారికి కృతజ్ఞతలు తెలుపుకున్నాను.

మర్నాడు ఉదయమే 5 గంటలకు ఎదురు గదిలో వున్న వ్యక్తి నా గది తలుపుకొట్టి మరాఠీలో, "హారతికి సమయం అవుతోంది. మనం వెళ్దాము, సిద్ధం కండి!" అన్నాడు! నేను ఆశ్చర్యపోయాను. 'మా ఇద్దరికీ పరిచయం లేదు, ఈయనెందుకు నన్ను లేపుతున్నాడు?' అనుకుని, తలుపు వేసుకుని మళ్ళీ పడుకున్నాను. అతను మళ్ళీ తలుపు

కొట్టాడు. ఇక తప్పేటట్టులేదని అతనితో వెళ్లాను. ఇద్దరం హోరతికి హోజరై పారాయణ చేసుకున్నాము. నాకు అతను దగ్గరుండి అక్కడ చూడవలసిన ప్రదేశాలన్నీ చూపించారు. ఆ యాత్ర చాలా బాగా జరిగింది. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారికి చెప్పుకుని వెళ్తే ఎంత బాగా జరుగుతుందో అర్థమైంది.

ఒకసారి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు స్వప్నదర్శనమిచ్చి నాతో, “రోజూ సమాధి చుట్టూ అగరువత్తుల ధూపంతో ప్రదక్షిణ చెయ్యి” అన్నారు. చిత్రంగా అదే రోజూ అక్కడే సేవ చేసుకుంటున్న చంద్రారెడ్డిగారికి కూడా స్వప్నంలో ఈ విషయాన్ని పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు సూచించారు! మర్నాడు మేమిద్దరం బృందావనంలో కలుసుకుని ఒకరికొకరం ఈ విషయాన్ని చెప్పుకుని ఆరోజునుంచీ మేము వచ్చినప్పుడల్లా ఆ సేవ చేసుకుంటాము. మా సేవ కరోనా సమయం వరకూ నిరాటంకంగా కొనసాగింది. తరువాత మందిరం తెరచినా మేము ఆ సేవ చేయలేదు. మరలా ఒకరోజూ పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు మాకు స్వప్నంలో మేము అగరువత్తుల ధూపంతో సమాధి చుట్టూ తిరుగుతున్నట్టు చూపించారు. అప్పటినుంచీ మరలా ఆ సేవ మొదలుపెట్టాము.

ఈ సంవత్సరం.. అంటే 2023, మార్చి 6న జరిగిన కల్యాణ మహోత్సవానికి ముందు నాకొక స్వప్నం వచ్చింది. అందులో విద్యానగరులో పూజ్యశ్రీ అమ్మగారి, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి కల్యాణోత్సవం జరుగుతోందిట. నేను అక్కడకు వెళ్లాను. వచ్చిన వాళ్ళందరూ పూజ్యశ్రీ అమ్మగారి, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి దర్శనం చేసుకుంటున్నారు. నేను కూడా దర్శనం చేసుకున్నాను. పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు నాకు ప్రసాదం ఇచ్చారు. నాకు చాలా సంతోషం కలిగింది. అదీ స్వప్నం.

గుమ్మళంపాడులో జరిగే కల్యాణోత్సవానికి వెళ్లాలని నాకు చాలా కోరికగా వుంది. కానీ ఇంట్లో పరిస్థితులు అందుకు అనుకూలంగా లేవు. మా పెద్దమ్మాయికి పాప పుట్టింది. నా భార్యకు ఆరోగ్యం సరిగ్గా లేనందున నేను కూడా సహాయం చేయవలసిన అవసరం వుంది. కల్యాణానికి వెళితే ఎక్కువసేపు వుండవలసి వస్తుంది కనుక నేను వెళ్లడం కుదిరేపని కాదు. ఇక నాకు ప్రాప్తం లేదని సరిపెట్టుకున్నాను.

ఆశ్చర్యం! కల్యాణం రోజున ఉదయమే మా బంధువులలో కొంతమంది ఆడవారు మా ఇంటికి వచ్చారు! దానితో నాకు కల్యాణమహోత్సవానికి వెళ్ళడానికి

అవకాశం వచ్చింది! స్వప్నంలో విద్యానగర్లో పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు నాకు ప్రసాదం ఇచ్చి, యిక్కడ కల్యాణానికి వచ్చే భాగ్యాన్ని కలిగించారు.

నా జీవితంలో అడుగడుగునా అన్నీ సమకూరుస్తున్న శ్రీ భరద్వాజ గురుదేవుల పాదపద్మములకు కృతజ్ఞతతో నమస్కారములు సమర్పిస్తున్నాను.

జై సాయి మాస్టర్!

సాధనలో ఎలా పురోగమించాలి ?

03వ పేజీ తరువాయి

అజాగ్రత్త వల్ల ఆరిపోతే ఇల్లంతా అంధకార బంధురం అవుతుంది. మహాత్ములు నిరంతరం ఆత్మస్థలయి దర్శించేది యీ మూలశక్తినే. వారికి యీ సృష్టిలోని నానాత్వం గోచరించని కారణంగా స్వపర భేదం వుండదు. సంకల్ప వికల్ప రహితమై వారి మనసు నిర్మలమైన అద్దంలా ఉంటుంది.

ఎన్ని పూజలు చేసినా శ్రీ సాయి తమ మొర ఆలకించడం లేదని కొందరు వాపోతుంటారు. లౌకికమైన తల్లిదండ్రులే బిడ్డల అవసరాలను గుర్తించి తీరుస్తుంటారే, ఈ విశ్వానికి తల్లి, తండ్రి, గురువు అన్నీ తానే అయిన శ్రీ సాయి మన మొర యెందుకు వినడం లేదో జాగ్రత్తగా ఆలోచిస్తే తెలుస్తుంది. వాస్తవానికి మనని అనుగ్రహించేందుకు వారు నిరంతరం తపిస్తూ వుంటారు. మన ప్రారబ్ధమే వారు మనకు సహాయ పడకుండా అడ్డుకుంటుంది. జ్వర ఆర్తుడైన బిడ్డకు అన్నం ఇవ్వని కారణంగా తల్లికి బిడ్డ పై ప్రేమ లేదనగలమా? ఈ విధమైన యోచనతో మన అవగాహనను చక్కదిద్దుకొని భగవదనుగ్రహంకై ఓర్పుతో వేచి వుండాలి. ఓర్పును కోల్పోయి పరమాత్మను అహంకారంతో విస్మరిస్తే మనం యేనాటికీ భగవత్ కృపకు పాత్రులం కాలేము. భగవత్ప్రాప్తికి హృదయపూర్వకంగా తపిస్తే ఫలితం వుంటుంది. తపన అంటే రిజల్ట్ అనుకున్న దానికన్నా ముందు వచ్చినప్పుడు యెదుటి వ్యక్తి చేతిలోని పేపర్ లో తన నెంబర్ చూసుకునేందుకు విద్యార్థి పడే తహతహ. ఈ తపన మనలను గమ్యానికి చేరుస్తుంది.●

పరమ పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ మాస్టరుగారిచే రచించబడిన అపూర్వ ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక గ్రంథములు

SRI GURUPADUKA PUBLICATIONS, C/o. SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

Regd. Office: Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar, Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 500068, Phone: +91 7416041550

Branch Office : Kondalah Bunk Street, Kothapeta, Ongole, Prakasam Dist. Andhra Pradesh. Phone: 8597233271

Send DD in favour of 'Sri Manga Bharadwaja Trust (Publications)' Payable at Hyderabad or Ongole

శ్రీ గురుని పై విరచితమైన గ్రంథములు		పూజ్య భరద్వాజ గురుదేవులపై విరచితమైన గ్రంథములు	
శ్రీ గురు చరిత్ర - శ్రీ సాయి లీలామృతము (బౌండ్)	₹499.00	మహాత్ముల ముద్దుబిడ్డడు	₹149.00
శ్రీ గురు చరిత్ర	₹199.00	(రచన : శ్రీ సి.థామస్ రెడ్డి)	
శ్రీ సంహితాయన గురు ద్విసాహస్రి	₹149.00	భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ	₹299.00
శ్రీ దత్తావతార మహాత్మ్యము	₹75.00	(రచన : శ్రీమతి శ్రీదేవి)	
		మహా పురుషుడు	₹60.00
శ్రీ శిరిడీ సాయిబాబాపై విరచితమైన గ్రంథములు		(రచన : పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ)	
శ్రీ సాయి లీలామృతము	₹199.00	శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్మృతులు -1	₹199.00
శ్రీ సాయి సన్నిధి	₹199.00	(సంకలన కర్త : లక్ష్మీ నరసమ్మ)	
శ్రీ సాయినాథ ప్రబోధామృతము.	₹119.00	శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్మృతులు -2	₹199.00
శ్రీ సాయినాథ పూజ	₹49.00	(సంకలన కర్త : లక్ష్మీ నరసమ్మ)	
శిరిడీ హారతులు	₹15.00	ఆచార్య అమృత లేఖావళి	₹199.00
శిరిడీ క్షేత్ర సందర్శనము	₹49.00	(సంకలనం : శ్రీ సి.థామస్ రెడ్డి)	
శ్రీ సాయినాథ స్తవన మంజరి	₹10.00	మరో నంద దీపం	₹120.00
సాయిని పూజించడం ఎందుకు?	₹10.00	మాస్టారు అమృత వాక్కులు	₹99.00
సత్సంగము - భజన	₹10.00	(రచన : శ్రీ సి.థామస్ రెడ్డి)	
సాయి సూక్తి - ఆచార్యవాణి	₹20.00		
శ్రీ సాయి నిత్య సత్య ప్రథము	₹20.00		
(రచన : పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ)			
		బాలల కొరకు విరచితమైన గ్రంథములు	
ఇతర మహాత్ముల గ్రంథములు		బాలల సాయి లీలామృతము	₹49.00
శ్రీ స్వామి సమర్థ	₹75.00	(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
శ్రీ తాజుద్దీన్ బాబా	₹75.00	బాలల సాయినన్నిధి	₹75.00
అవధూత శ్రీ వెంకయ్య స్వామి	₹99.00	(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
అవధూత శ్రీ చీరాల స్వామి	₹75.00	బాలల శ్రీ గురు చరిత్ర	₹75.00
శ్రీ పాకలపాటి గురుపుగారు	₹75.00	(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ	₹75.00		
టిబెట్ యోగి మిలారేపా చరిత్ర	₹99.00		
శ్రీ గురు సిద్ధారూడ స్వామి	₹99.00		
(రచన : శ్రీమతి శారదా వివేక్)			
అవధూత శ్రీ చివటం అమ్మ	₹99.00		
(రచన : శ్రీమతి శారదా వివేక్)			
		BOOKS IN ENGLISH	
అన్వేషణాత్మకమైన వైజ్ఞానిక గ్రంథములు		Sai Baba The Master	₹249.00
ఏది నిజం?	₹49.00	Shri Guru Charitra	₹149.00
మతం ఎందుకు?	₹49.00	Supreme Master	₹149.00
విజ్ఞాన వీచికలు	₹99.00	Tajuddin Baba	₹149.00
పరిప్రశ్న	₹119.00	Sai Baba and His Teachings	₹149.00
		Children's Sai Baba The Master	₹80.00
		(Author: Smt. Adidam Vedavati)	
		BOOKS IN OTHER LANGUAGES	
ధ్యాన సంబంధమైన గ్రంథములు		Sadguru Sri Sai Baba (Hindi)	₹249.00
ధ్యానయోగ సర్వస్వము	₹99.00	Sri Guru Charitra (Hindi)	₹249.00
బుద్ధ ధ్యాన పూదయము	₹49.00	Sri Sai Leelamruthamu (Kannada)	₹249.00
		Sri Sainatha Prabodhamruthamu (Kannada)	₹149.00
ఆధ్యాత్మికత - తత్వచింతనా పూర్వక గ్రంథములు		Sri Guru Charitra (Kannada)	₹199.00
శ్రీ సాయి మాస్టర్ ప్రవచనములు	₹199.00	Sri Sai Sannidhi (Kannada)	₹249.00
ఆధ్యాత్మిక జాగృతి	₹199.00	Tibet Yogi Milarepa Charitra (Kannada)	₹119.00
(రచన : పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ)		Sri Swami Samartha (Kannada)	₹119.00
		Sri Sai Leelamruthamu (Tamil)	₹249.00
ఇతర గ్రంథములు		Sri Guru Charitra (Tamil)	₹299.00
పురుషసూక్త రహస్యము	₹49.00	Sri Shirdi Sai Aartulu (Tamil)	₹29.00
మనము - మన సంస్కృతి	₹75.00	Sri Sainatha Stavana Manjari (Tamil)	₹20.00
		Sri Sai Leelamruthamu (Malyalam)	₹299.00
		Sri Guru Charitra (Malyalam)	₹299.00
		Sri Guru Charitra (Odiya)	₹299.00
		Sri Sai Sannidhi (Odiya)	₹249.00

భార్యపద బహుళ దశమి అనగా అక్టోబరు 27, 2024 శుక్రవారం నాడు పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ తల్లి జన్మదినోత్సవ వేడుకలు తిథి ప్రకారము గుమ్మళంపాడు లోని మాతృదేవి దివ్యసన్నిధానములో వైభవంగా జరిగాయి.

ఆంగ్ల కాలమాన ప్రకారము అక్టోబరు 1, 2 తేదీలలో భిక్షులందరూ మాతృదేవి జన్మదినోత్సవాన్ని వారి దివ్యసన్నిధానములో వైభవంగా జరుపుకున్నారు. గురుపుత్రులు శ్రీ ద్వారకనాథ్ జ్ఞానేశ్వర్ గారు, గురుపుత్రిక శ్రీమతి అడిదం వేదవతిగారు యీ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు. అభిషేకము, విశేష పూజ, సత్సంగాలు, సద్గోష్ఠాలు, అష్టావధానము, సుందరాకాండ పారాయణ మొదలైన కార్యక్రమాలు జరిగాయి. చుట్టుపక్కల గ్రామాల నుండి కాక, వేరువేరు ప్రాంతాలనుండి వచ్చిన భిక్షులందరూ శ్రద్ధాభిక్షులతో యీ కార్యక్రమాలలో పాల్గొన్నారు.

